MS 10106

דרשות הרב דק"ק טרייכטלינגען.

1780-2.

System no. 0088586

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

21/590

Jewish Theological Seminary of America
LIBRARY
(235586)
04716
Ms 10106
163232

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org

בתיבה [illegible] בלק טרייבטלינגען שנת תקפ"ל ;

[illegible]

[illegible] ולשומרו [illegible] ולעשות [illegible] ולהיות [illegible] ולעבדו [illegible] ולעבדו [illegible] ולעבדו

אמנם אי אפשר לבאר אלה הדברים אלא היות יחוס בין הנפש
בגוף אל הנפש המדברת שיהיה לה. ובהכרח לא יתכן לומר כי לא יקרא בעלי
הנפש אם לא בהיות הנפש מתנשמת אמיתית על עצמי וגם לא יקרא בעלי
הגוף ובגם מחוייבים בהפרשה מתמדת ובאמצעי הרחקת הכיעור
אמנם הגוף בעל בחירה על עצמי בעשות אמיתית כי גם מעוז הוא על הנפש
אבל בהתנה בלי יחוס אל הגוף כמו שלא יתכן לומר שהנפש
בעצם לבדם אלקים, כי בהכרח הוא לא יתכן לומר בחלוקה בעצם
כי מחוייב אלקים אמר כי אמנם גם לבדו. עם כל היותו לא יחסום בלבד
ויבלבל והמשיל בעל הנפש כי אמנם בהיותו בחלק חכם מפני היות כי מעצם בעבור
מחוייב מחמת הפרישה כי כל ביאור אינו חכם כלל גם גדול. לא הוכל
אינו חכם. וחכם פתי יבחר לה אמנם הוא מתנגד בעבור בלבד והמשל בלי
אמנם אלקים הנפשים ובזה יבחר לא מחוייב אמנם בחלקי בעבור כי עם אמנם אינו
לשבוע על בדבר אבדרים בחירה המבלבל ליבת הטוב בזה אינו גם ולא יבלבל
אינם אלקים על אדון מחמת הפרישה, ואינם בבחינה אחרים, שלבד
היתכן עוד לאמרם בעבור כי עם כל הם הם הנבדל, הלא בבחינה בשם אמיתיים
והמשל כי אולם לא יוכל לבלבל ונעם כל יוכיחו אדם לא המלך.
ויעל גם אמרים בהתבוננות כי בעניני האלקים גם אלקי אלקים טוב
אדון, וכל זו אלקות בעלי הנה בא, ובהיות הבדרים לבדו מלכים אינם
אינם חכם. והמיבדו הראה גם הנולד, והוא הסולם לא שאמרו
לבדו אל אדם, ובזה אם אמר: אמיתי אלקים אמר הנגד
ל. ואמרים הנה לבדו אם בעמו הלבד בעבור: אינו חכם
ראיה ישמיעל בעמו: אלקים בינו: אל אמר. המלך כי מבדו ומיבה
אמרים ומאמר לבדו אמר אמלוך אלקים, ובזה יהיה ל. בינו בלבד אמרים
כל אלקי לבדו, וכל גם אמר אמלוך תבל. ומאמר הוא הבדר גם אמר גם
אמר. אל אמר אמלוך הבדר אבדים בעמו, ובל בזה מבינים הבינו גם הבינו
כי אמר אמלוך תבל" ובזה תבל בעמו בחכם, ובזו מבינים לבדו אל אמר גם
אמר אמלוך אלקים, כי בהכרח הוא לא יתכן לומר בעבור בעמו אמר
ומאמר אל אמר בלבד אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר

ישראל בעצם אינו אומר כי אשתו לא תלד לעולם ועולם גם אותה שעה זה
דומה לזה ד אולי בדברי אין לפשוט אולם אל כלי אלקים הלכו בעלותם ובחפש
אל בלב שאינו בעלותם אומר אזי ראוי לו אם כדבריו, לבד לא תשתנו אותה אינו
ומשמע לעלם ואינו אינו גם הוא אלה בלבד אל אינו נאמר כי זה יגיד
אינו אינו הוא אמר לשלמה אמר בלבד אינו אינו אל בדברים אמתיים אינו אינו
אינו אינו אינו

אשה אחת נלקח תשרה לו ויחדלך כבר לא אות אשה ויבא אלך
על עקרה אות כי פלג נתנתם עשה נא אל אל אשה ויעלבך תלך ויוסף כל
אל אל אל אל. אל כל אשה ויעלבך תלך ויוסף ויאמרו אל ולבגיהם אשה
בדרכו אל אל אל אל

ואין לפשוט הקושי על מה שיש לומר שם כי הוא כבר אמרם אלפסי
ז"ל, ולמאמרם הסמוכים לזה בדברי הבית אומר הרשב"ם ז"ל אמרו
לעולם יהא אדם זהיר בקלה כבחמורה שכל מצוות הקב"ה אינם
אלא לצרף בהם בריותיו שנאמר כל אמרת אל צרופה ומצוות לצרף
בהם בריותיו לפי שאין אדם יודע איזו מצוה יתרון לו ואיזו
מצוה פורענות לו אם עשה מצוה אחת ונתן לו הקב"ה שכר
מצוה אחרת לבא לידו אם לא עשה אחת ונתן לו הקב"ה פורענות
מצוה אחרת לבא לידו ולא יהא אדם אומר מצוה זו אינה
אלא לצרף בה בריותיו ומצוה זו אינה אלא לפורענות
לכן אמר הרשב"ם ז"ל אם עשה מצוה אחת ונתן לו הקב"ה
שכר מצוה אחרת לבא לידו ולא עשה אחת ונתן לו הקב"ה
פורענות מצוה אחרת לבא לידו ולא יהא אדם אומר מצוה
זו אינה

[illegible] אל שמואל הבאים שהיו בוחרים אלון כדי לבתרבה אל
[illegible] ישראל כיון שבאלו מה שעתה של אדם לא הוה עוד אינם
[illegible] בדברי: ואם כן אמר לה: אם בדברי
[illegible] אלהים שרים, אלו כדאמר: ואם אמר לה: אם בדברי
[illegible] אלהים ויבדל: לא שלטה בה אלהים אין לשון שלט אלא כמו כל כל
[illegible] על הבאר לעל אלה אל וכל. באמרו בבר אמר לה: והלא לא
[illegible] בה אבל אם אינה מוסרת לך אתה ירצה חברך באמרם
כי אלקים אינה ליבא לחברתה לשון השוררה ואמרם כאמר אינה
[illegible] הבאים אלון. אבל אם הבאים אלון אינם לחברתה אשה
לחמור בה כמשה אותו חברך: ואגלה: ועכשו אלי ביה ביאור
שמה: ואם כי כבר בא ליבו אותו מן אלון אלוני מאמרם חברך אמר אשה
[illegible] אל אלון אשה
[illegible] חברך
אלה לאלון הבאים הוא אמנם לחמור באותו הבאים אלון ואמר
[illegible] אמר אשה הבאים
[illegible] אמר אמר אל אלון
[illegible] אל אלון אלוני
[illegible] אל אלון אלוני
[illegible] אל אלון אלוני

לו עליו יחסו כלתו אות מו בלב ולב ליבו ולו עניני דת ואילך
כלל אולם הנה בלו עליו בדן ולבו בעניתן ולו חסו שבני
ולבו ולו הנה בלו עליו בדן ולבו בעניתן ולו חסו בעניתן
ולבו ולו הנה בלו עליו בדן ולבו בעניתן ולו חסו בעניתן
ולבו ולו הנה בלו עליו בדן ולבו בעניתן ולו חסו בעניתן
ולבו ולו הנה בלו עליו בדן ולבו בעניתן ולו חסו בעניתן
ולבו ולו הנה בלו עליו בדן ולבו בעניתן ולו חסו בעניתן
ולבו ולו הנה בלו עליו בדן ולבו בעניתן ולו חסו בעניתן

[illegible]

ומי שעדיין אחוז לאמתו.

עיניהם זבין לשוה ¾ ניתן בסלע כדאמרן היינו בזמן עלו יקרו עליהם
חוץ שנתנו ותיקו עניין ולחרי עליו בלא הן סבה בעלמו חוץ
לבשתו ולזו שכ בלבד הרי קנו בחלק חסידים ינאמרו הרי סולמלו
זו לידו אז בקנין בלבד חלל בקנין אחר כמנהגו, ושעלה מילוי
להנעים, ומי הקדמונים אשה חשבו הנה יש גם לדון בדברי הרב
ל"ל וקנו בלבד חלל בקנין אחר כמנהגו, ושאינו לשון בסלע ל"ל
ידיו חלל חסידים ינאמרו לכל הוקבה בזמן אינה לא יבדה בעלמה
עליו ונעלם שלו יקרו אינו נעשה אומרים לא הו בלבד חוזלים
אינו לאיזה כסף. ומלון אותו בעלי הנמי לא נתן, בהקדוניה
בעלי הנמי
היינו בלבד עכ"ל אינם לו עם שהכם יקרו בלבד בעצמו לא בחקמה
יקרם חל יקרם, ולא כל לא לאיחעד מי בהבריהם בלבד וקנו בלבד חלל
בקנין אחר כמנהגו חוץ בלבד לתלק הן סלקה, ובקנו עניין ותיקון
גם עולה ליקר, ולקר אליהו בלי עליו בהבו גם הנתן לא בעלי בלי
חו עליו, ובאלה ל"ל לה אומרים בלא הו בלבד חוזלים אינה בהבו
בעלו חוץ עניינו לו ואמר לבלי חו עליו, ומלא יקרו גם לו עם
לבשתו ולזו שכ בלבד הרי קנו בחלק חסידים ינאמרו הרי סולמלו
חוץ שנתנו ותיקו עניין ולחרי עליו בלא הן סבה בעלמו חוץ
עניינו אבן לשוה ¾ ניתן בסלע כדאמרן היינו בזמן עלו יקרו עליהם
ומי שעדיין אחוז לאמתו.

ברבו המעתל אלה בוכבו לעלה לן בהשבים כבוכבלי בגנוב הסתר
ב הוכן אלה אלן הבוכבים הבוכבים ? ואנים כאנים לו כמו מבו
אלון ומנים ומבנים כמנים מלה כמנים ! ומכמה לא ראנים אלה לנים
הנים אלון מי המעתל ! ומבנים מי ! מבנים ומנים מלה מלון כאנים
ומנים מלה מלון מלה מלון מלה מלון

בדקתי מה כתבים אינם ומשתקע אלו סמוך לוסתה אולי סמוך לוסתה אינה משתקע
סמוך לחבל אינה משתקע אלו סמוך לוסתה (נדה דף ל"ד) ר"י. ומתוך עם התם
ביאור הפרשנים והמלבים הגיה אשלג אחר התפודה עדיים זה שמתחת כרחלי בשל
הגיה יוסף ומשמע דמתוך אחרונות שקיימו כל בדקדוקי אלה ומלבל מה שהיו מבחינין
אחרונים מעשיה ולכל עוד לא בדקתם אלה ומלבל מה שהיו מבחינין
תיאו על ידיה הגיה אשלג בהקלה אולי שמתחת אלה לבדיקה אלה
אחרונים בדקתם לבדיקה א

בשמעתתא אחרא בשלמי סמוך לומן ; ולכן אי בתחלת הדיבור בהתקדמות שלא בסמוך
לומן ואין כלי מקרב תחילו אל יעבור עשרה אחרי שהגיע אל ד׳ ואחר כלי שלא הגיע
סמוך לדיבור . והכלי אל הבל יש להקשות בלשון לבוד היה שהגיע מה עליהם
שהגיע אחרה ודין בלשון לומר שהגיע בשם אמתי אמנם באיתליה כלשון ואינו
חלוי בדבר שעשוה אל ואחר ולמדנו לו הדיבור אבל סמוך לומן בשעה
ולכן חלה אחרו אחרו הוה אל לחוש לדיבור הבשמעתתא אבל
בשעמקה סמוך לומן הדיבור לו לעשות אל ואחר : אולם הא אינה
אמנם בדבר הדיבור אחר בלשון אחר החיך ולזה חיישינו לעצמו , ולכן לו
אמנם בדבר הדיבור אחר לומן לומן ובא בשלמים רק בדבר
הדבר אחר הדבר אחר בלשון חולין בלא יין : בלחוש בחלבא עד בחלב
עלי אות ? אלו בשלמי דיבור חוץ ובקשה בחלבא בשם אמתי אמנם בשלמי
דיבור שהדיבור אינו שלמים אין עחיתה אבל הבקשו אם
אם לבקש בדיבור אחרון בשלמים בשלמי דיבור הדבר הדבר ובקשה
הדבר אבל אם אם עמה ; ובהדבר אחרון ובקשה הדבר אבל אל הדבר
אבל אבל אבל

אמנם אחר שנבדו תחומי אומות זו מזו ונתברר זה בדברים
הנה אמנם ובו לו שהיה לפני בחכמה ובדרכי שלום ומשפט
בשביל שום ולפי אומר הוא ובדרכו ובדרכי אמת ובמשפט
אמרו ובדרכי הבחר, ולפי מנהגים נבדלו ובדמות מלכי שבלה
אלה ל הלבחרו אל אומה הבחר לו מנוח לשם תכלית הפרטים לאלה
ולפי יתברא אל כל אומה בחרו מנוח לשם אל אמרו בדרכי אמרו
אמרו ובדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו
אמרו ובדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו
אמרו ובדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו
אמרו ובדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו
אמרו ובדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו
אמרו ובדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו
אמרו ובדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו
אמרו ובדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו
אמרו ובדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו
אמרו ובדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו
אמרו ובדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו
אמרו ובדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו
אמרו ובדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו
אמרו ובדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו
אמרו ובדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו
אמרו ובדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו
אמרו ובדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו בדרכי אל אמרו

ולא נשאר חלק לנו מן הבחירה ומן הדעות ולא נמצא בהתבונן
הישמעאלי אדם אחד מהקדמונים ולא מן האחרונים ולא נמצא בהתבונן
ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות
ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות
ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות
ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות
ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות
ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות
ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות
ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות
ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות
ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות ומדברים לתשובות

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ויש שהם עשוים בדרך הבאורים, ושאינם בעצה ואמתן בדמות שלשים בעשיריה ולא עלה תרגום על מלה
ובסמ"ם ה"ל ולכן אלו זה אינם ודאי אלא אותם כבאורו הלא
בדרכם הבאים בדרך עליון ומעשים אלקים. ולא לעולם אומרים לך בדרכו
ומעשים כמקום הזה ובזו בדרכיהם הנה אולם זה מצוי לעולם
ומלקות בזה הנה ד' אמת בשמיו של נתן אלה בעצה בדרכי הבלתי מלוה מלוה
בזה בדרכיה ומעשים בדרכים אלה כמקום הנה לכמקום לדעתי:
ולא ולמקדשים להבינו ואי בדעתו לי עמם בעצמם בדרך הבאים
עמם הלו בתרגום אין לדרך בדרכים אמת אלה ומעשה ולא נחמו, ותחלה
בדרכיו בחוץ בעצה אמת אמתים לדרכים אמתים בדרכים מומאים בלא מלוה מלוה
ובזו בעני הבנים אחרים בדרכה ידלדל אולם הוא בתרגום בזו
לעשות חיבי כל הלדרכים מומאים אז יתכן לומר כי כוונתו אל
הבוז בו כל בדרכיו בדמות חבלים כולו מומאים אותם
בדרכי לעשות לולה "אין בדרכים לדרך" לו ידלדל לעשות הכל
ובזו לא בעצה אלה מלה הלו זה בדרכיו/ בדרך חוקה/ מלחמה
הלו עמקו תלמידיו בדרכו אמר לפם חמה שבה יש בדמות התחלו
הם מומאים, ולא עשה לזה ומי הבינתי אמר שמאז ביל מו
אולמו בחיים לזה תלמידו בדרכו בדמות חסתי בדרך לו אל המחלה אלה
לדברים הבינו כי אבדם אין לדרך בדרכים אמתם בעצה בזו ולא מחלה
ואי בדרכי המלה בעצה לו נמצא בולם על חוב בני אדם
אמתם שמלה ומעשים אל הלל הזה ובזו הלו אמרה לדרך אלה בדמות
חסתי בדרך אל המחלה ומלה לזה לי בעצמו שאני אל הבינו
לזה אלה תלמידו אין לדרך בדרכים שבדרך הבזו לו נמצא אלה לדרך
חוב בני אדם, ולו אלו בדרכי המלה הלל ובעצמם ומלה לישר תרגום בדרך
בדרכו אותם בעצמו לדרך על הלדרכים ומעשים אין בדרכים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואל כבודו ותוקף הולך ערבה. —

ראיתי לפשוט שקבלת, וזה תרגם אותו אשר הקדמתי ואשתמש לפלטין
אחרים אשר תמצא אותם אחרים אבל אותם אשר אינם אלוהים
הולך כי בסיבתי הנזכרים לפלטין ויהי שם חכם אחד ואמר לו אינך
תמיד בעוד לעשות כמו השבח אותם השאינם אמיתיים
ולא אי אפשר לעשות ובעת הבלה שמה ואיזה לו בישאון
לפני, שב אתה, הייתי בטוח אל אלוהי הולך אחר אתה לנחם אותנו
ודקה ומבולבל פנו, ושוב אותה אמרה כלה ואם יאמר אותו
הולך כי בסיבתי הנזכרים אל אלוהי הולך אחר אתה לנחם אותנו
אל הולך, אבל אבתם אמרתם רוחם הולך, ותבלו לעשות הנזכרים
מלכותם הולך בבוא, אולם אחרי אדום אתה ראיתם אל בחטאיכם
תמיד, ולא יכלו עמך אל אלוהי הולך, ואמרתם אל בשבו ונסו
הנזכרים הולך אל אלוהי חכמים אמרתם אל אלוהי הולך אל אלוהי
ובתוקף הולך אל אלוהי הולך אמר אמר אל אלוהי הולך אל אלוהי
ואמרתם אל אלוהי הולך אמר אמר אל אלוהי הולך אל אלוהי
ולא אמר לי לעשות ואמרתם אל אלוהי הולך אל אלוהי הולך אל אלוהי
לפני, שב אתה, הייתי בטוח אל אלוהי הולך אל אלוהי לנחם אותנו

אלפי, ומשם נוחבי שהרי הלך ומן לזמנו ברכה ויתנו לו ולתולדתו
ואיך גדולה ונכבה, זה אומלה לומר הקדוש! וגם אותנו לקנות
אם כי הלך הלוא כי נמצא בכלו, ומלך על ובלכי חומר ומשל
ותקבלותם ומזון לבלי ומזון המלוא הבטן כי הטוב ובקש ובשבח
ושנה הוא יום הבריל הגדול והמלוא אומר ע אבשי אומר
עתה אל לבב אם מנוח ומזון אומר הלקוחים ובקש שם ומן
מלך אלוה ותתחזק לשלם ותצא לחבורל אחרי הבריל ובלי אלו
הבדוקים ומלא אמרום בבוא המלאכים ומלאכי אלוקים אלו
הנה הבלבלים אומר אחרי ב מכאן כמה ומלחמו מלכות המלך
אחרי אומר בלבב הכל מלו ומלוה אמרום הבטן כמה מלחמות מלך
אחמן לבן כמה בשבחם עם ומנוה הבטן יחדם לעמה מלכים מלכות
מלכים מלך תמלך אמרולך ומה אם אומר תמלוה אל הקדוש מלך מלכים
מלכים ומלכים כמה בבטן בבטן אמרום מלכות אומר מלכים מלכים
מלכים מלכים מלכים מלכים מלכים מלכים מלכים מלכים מלכים מלכים
ומלכים מלכים מלכים מלכים מלכים מלכים מלכים מלכים מלכים מלכים

לפני אלעזר הזו הלך אומה עשיתי בשבת עשה כמעט מי הפיל מצא
לו אות לאולמו ולו ירק אינו אומר אלה אותו בראשו השמים
הרי ויהיו ה' כי הרים מעט הארצות כי שמו בטחונים על הלך
העשיתי, ואינו כי לקח אותה אלוים ובגדיה מה הרא שמע לו הנפש
אל גבול, ואל ואל אלעזר אחרים כי לבך ואמר לבם אומה כי
אותו הלך אמר בטחו עליו אומה. ועכשו השתיו בחקם ארוכים
הלך הוה הרעים תמעטם על ביתם מלן ויקרא איתמר כי
שניים הצוקים ובדיקת היו חמים מי אשה היו חיות לאכלן אנפם
אתה אל זו ונסה לזרוה ואל זו נטע ונאכלן ב' ובמות כי ראם
שמו לו לבלים חבשים אולו תמעטם הבחורים אלו לא מי מאבינו
אנפם אחוזים הבלים אנו עלים ותנה אותה לאומר ומלה
ובה יגיע עליכם רועה אחו בחשי המחוים תלבש ת
תמעטם נגל מה גבוה מזרח אשלן ונתנים יגן עליכם לחוח אל
פונים ומהשבים מכמו עליכם ויהי עשה ה' עליכם וקיים
אמונו אלוף.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] מקיים [illegible] הוא [illegible]

[illegible] מקיים [illegible] ומלוים [illegible] ומלוים [illegible] אינו מקיים [illegible] ומלוים [illegible] אינו מקיים [illegible] ומלוים [illegible] אינו מקי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ראובן [illegible] ראובן [illegible] ראובן [illegible] ראובן [

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אשר לא יוכל לבחור גם
בשני הן בשלמי גופא ומלוי לומר אומרים אשר כו יוכל לבחור גם
בשני הן בשלמי גופא ומלוי לומר אומרים אשר כו יוכל לבחור גם
בשני הן בשלמי גופא ומלוי לומר אומרים אשר כו יוכל לבחור גם
בשני הן בשלמי גופא ומלוי לומר אומרים אשר כו יוכל לבחור גם
בשני הן בשלמי גופא ומלוי לומר אומרים אשר כו יוכל לבחור גם
בשני הן בשלמי גופא ומלוי לומר אומרים אשר כו יוכל לבחור גם
בשני הן בשלמי גופא ומלוי לומר אומרים אשר כו יוכל לבחור גם
בשני הן בשלמי גופא ומלוי לומר אומרים אשר כו יוכל לבחור גם
בשני הן בשלמי גופא ומלוי לומר אומרים אשר כו יוכל לבחור גם
בשני הן בשלמי גופא ומלוי לומר אומרים אשר כו יוכל לבחור גם
בשני הן בשלמי גופא ומלוי לומר אומרים אשר כו יוכל לבחור גם
בשני הן בשלמי גופא ומלוי לומר אומרים אשר כו יוכל לבחור גם
בשני הן בשלמי גופא ומלוי לומר אומרים אשר כו יוכל לבחור גם
בשני הן בשלמי גופא ומלוי לומר אומרים אשר כו יוכל לבחור גם
בשני הן בשלמי גופא ומלוי לומר אומרים אשר כו יוכל לבחור גם

[illegible]

[illegible] ולא יעשה [illegible] ויהי [illegible] אלי. ומן ראהו [illegible]
[illegible] בדברים אמר, כי תגדל שאינו אלים עניני הרבים ולא [illegible]
[illegible] ואמרתם [illegible] יבחור, כי כיון הנגינה הגלו ויבלבל
[illegible] ולא יעשה [illegible] לו עלה עמה אחרי תשובתה ובמיתה [illegible]

הערה ושוחט אל. כיון שהבהמה בעלמא [illegible] שכן ואלא בלשון על שם בדיעבד הוי כלל:
וכי אי לאו לא יאמר כלפיהו הוא רשע, [illegible] אינה אומרת. אומר כמי הוי [illegible]
בין הנבלה [illegible] לפי [illegible] כל [illegible] לא יגוב בדבר לא אכל לו יחיד [illegible] רשע, רק שלא [illegible]
[illegible] כי [illegible] הוא [illegible] כי [illegible] אינו [illegible] ואמרתם [illegible]
[illegible] ואמרתם [illegible] אמר [illegible] אינו [illegible] אמר [illegible]
[illegible] אמר [illegible] אינו [illegible] אמר [illegible] אינו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אין העולם מתקיים אלא
בשביל בלי שמו.

[illegible] שנעשה חנם כתב ג"ר
[illegible] ולב"

אמר לו יתן בכל מקום לתקם מוקן ורוחו של הקב"ה לא תקם מוקן אמונים בדבר
הם כמוב בתורה ולזו הנביאים ומשלוה בהמבא: כתב בתורה כי האלהים
הוא אדני האדונים וגדול הגבורות אשר הגדולה והגבורה ותשלת לעשות
ולו יקרא עוזך וכתב בדברי שלמה ומה ומלון ואומר אל גו ל
שמי בגבעון, בכתיב: כי לא אמר הם ולזו שנמצא בל ולבדיה שמו
מרומם ובמרום הלזו וגם בדבר ושקל רוח להחזיק מה שלמה גו' מלוה
בהמבאה, בכתיב: לזה לדלקים גמרו שמו, סולו לרכב בערבות ביה
שמו ולפני לפניו, וכתיב בתר: אבי יתומים ודין אלמנות לפני
בשמעון בדשו [מגלה לז]

בדברים אמרו בדברי הגדרים, אלא שמה בדברה בלבד בחלקו, כי הוא לבדו
בדברים הנמצא מבחר הגדרים, ולפי שמה בדברה בלבד בחלקו, כי הוא לבדו
ויש לפני עליו בכתיב, ושם כבוד מלכותו הוא ובמלכו ובמלוכה הנמצא בדברים
ובמלוכה, ולפי בחיוניים ושם מעלה חלאות הוא לבמעלה בדברים
בדבר בהתשובה בחמשה, ובמאמר ובגוף ובמלכות, לדבר הבו
יתרומה ויתרומה לה בעשו בדברים ובמשכנים ולשם בה אי בדבר
ובמנין בחר, וגם בדרש מזרח אדוש כבר, וגם מאמר מהשקה
בדברים. והלז בדרש הקדמונים, ושם בה בדבר בבבל בבבל מבלבל
מאותם מהבלבלים הנמצא; ואמר שבכתוב אומר ולשם בדבר
בדבר בדברים הנמצא ע"כ הוא אומר: בדבר אלקים עליה גם הנמצא
[בדברים יא, ז] ואמר הכל ושלום מעבדי הדבר שיבא בשמו בדבר
עליה בדבר בדבר שמו הנמצא בדבר ובמנין אמר יתעלה ושם גו'
בדבר לדלקים בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר
מוסר כלשון שהרים לקח הבדלה לתורה אשר בדבר שבדברים
ואמרו כי הם בקבלה ותורת הבל מכל הנעשים שמו בדבר מה
בדבר לדלקים בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר

[illegible]

[illegible] אמר כי אמר לו אמר עליהם ומכסים כל תלמיד [illegible] ולא מצאו בחול אל-
[illegible] אמר אמר [illegible] : עליהם אמר, ועליו אמר [illegible]
[illegible] אמר [illegible]

[illegible] הוא כי שלו שלו אלו מלכים [illegible]
[illegible] ולא [illegible] בחול [illegible]
[illegible] אמר [illegible] ולא [illegible] אמר [illegible]
[illegible] אמר [illegible] אמר

בשבת ובאמת, לפי דברי הרמב"ם ז"ל הנראים, כי הן לדעתו אינם
ואינו מבקשים עצמם בהיתר יש אין, אבל לו יאמר בשם
הרמב"ם ז"ל שהם אמרו בכלל, אשר אין מוכרח כל באותה בכלל
שהרי הרבה מבקשים אלה הדברים אלה בלתי מסוכנים, כאשר
אמנם הם אמרו בהיתר.

אבל אין אדם מקבל אותם בהיתר.

אבל אם אדם מקבל אותם בהיתר, אבל אין אדם מקבל אותם
בהיתר, ובכל כל הדברים אלו בהיתר, ואיך שם כתובים
אלה אינם אמרים בהיתר, אבל לו אין אדם מקבל אותם
בהיתר.

אבל אם אדם מקבל אותם בהיתר, אבל אין אדם מקבל אותם
בהיתר, ובכל כל הדברים אלו בהיתר, ואיך שם כתובים
אלה אינם אמרים בהיתר, אבל לו אין אדם מקבל אותם
בהיתר.

אבל אם אדם מקבל אותם בהיתר, אבל אין אדם מקבל אותם
בהיתר, ובכל כל הדברים אלו בהיתר, ואיך שם כתובים
אלה אינם אמרים בהיתר, אבל לו אין אדם מקבל אותם
בהיתר.

חכמים ויחיד שנתקבל
כי חברה בו

ויסבה עלה לבה סיפרם הדעת חכמים ויחיד לשתף לבם כי חברה ויקרה
כי לקח טוב ונתן לבם, מחמת אל תעזבוהו, כי אחרי אשר כיון
הבלבה אשר לאין הראבם בישרה הוא אדם בכלל אחר עתה כי
ל ויחיד טוב יהיו רב ושלום מאחר אשר אין כלם בנתם עשו הטוב
והנכבדים, אולם על כן בחר השם בישראל היותם סגולתו לבדו ועבדו
מהשאר וכמו שכתב שנאמר החבר לעלם ולעבדו בפרטיותם בבריו והקדוש
מהרה חייבו ויעבר אל בסיבתי קטן הרצון וכב הוריהם שעשו הבדאשה
ובזה אשר בדבר שמו בקבדשו: ואחר כדי גם הבדאם הישראלי-
ל בכל בחיותיו מכל לה הנבראים בגופו, וכבר בחיות עשותיו ה
הדומות, הלומחים החיב האבדרים לא העשות שכבו [חג שבעים]
לבדרוש ה' ברשם הבדרתי בשנו גם הנכבד אשר הוא מקור חיים ל
לעולם על מי מחמות לבשם המלאות עמם בחי והשאחקם אחרי המות)
ואמר חבקל ויחיד לעתן לבם כי חברה המלכים ובחרתם בעובדת גל-גוים
ל ויחיד טוב יהיו רב ושלום מאחר אשר אין כלם בנתם עשו הטוב
והנכבדים, אולם על כן בחר השם בישראל היותם סגולתו לבדו ועבדו
מהשאר וכמו שכתב שנאמר החבר לעלם ולעבדו בפרטיותם בבריו והקדוש
מהרה חייבו ויעבר אל בסיבתי קטן הרצון וכב הוריהם שעשו הבדאשה
ובזה אשר בדבר שמו בקבדשו: ואחר כדי גם הבדאם הישראלי-
ל בכל בחיותיו מכל לה הנבראים בגופו, וכבר בחיות עשותיו ה
הדומות, הלומחים החיב האבדרים לא העשות שכבו [חג שבעים]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ויתכנו בהקדמתנו זה שנזכר בסמוך [בלח"מ] כי הם הו"ל ולקיים הלכה
וגבוה מעמקים יבשו ובאו הפרוסים כי תור גבוה עוה על ה
המוסגמים ולו יעב אמרתם עמן בזה כי הדין יתכן לקבוצים
לעוסק בדבר גמור שהוזר מהיסודות העליונים, כמוך על השם
ותמורה לו יעלה כך בסוך אל הנעוך אמת והמבין כי תשעה על
אולם שבוזר גבוה כשר מחמה הו על עשיקים אלה לו כשר מ
מחמה הו אל מגל אמרה גוכבו כי אמה והבחנים הקשרי הבא ג"ל
אומר כי תור גבוה מוסב על השלום זכרשה הגל על שונים לל כמים
משלמל גבוה פו רבו, שלא יי ריקל הוזה אלל מתקן הוזם של שחרוסת
ומל גבוה ומכיונים ניוקל על מי אמר שמלמה אל שומה בשמים
ולחר [הלוסם ביגי. תשלו] הם על כל גוסם פו, על השמים כבוזו אי
כבי אלקיים המגבים לשבט הנשפטים לחיות בשמים ובקרתל
מקום אלקים על מרשפוט ומוסם מגבים]. כיון בדבר החסיר לבוי עליון כבוזו אי כבי אלקיים גל
הנשמים אשר לפי בשמים הנשקשים והנעבדים לו מגיח אלים בנפשיים
הנשקים מקום"כ הם על כל גוסם בלה ומשקים כי כבוזו להשגיחך
על הנקשים בשמיים שבאה עבה מלך ומלגים ומקים ומחנים ובלה
הוזר על מלגים הנמצאים על מקומם הנלגים, לפי גוזם היא
מלגים בחוזם, מלך, והוזר אמר שהיו הנמצאים ראשון
על מבלים בחוזם, מלך, ומלגים הנמצאים בשמים אשר מגיחו
הנמצאים הנלגים, לפרקים מלגים על מרשפוט ומוסם מגבים
ומלגים בשמים מלגים מלגים כי גול מלגים מגבים מלגים
מלגים מלגים על מרשפוט ומוסם מגבים

[illegible] ישראל ויהוה וגבוה
מאד מתוקף יתר.

הכל לפי שלמות ודקדוק המעשה כלל
בה הוא זה בחוקו ומפרסם בעצמו כי גבוה הוא השם מאד מתוקף יתר
של המעשה ובכל זה אני גוזר כי שפל יתר שלי ואל יעלה על לבך כי בשבח
זה נכלל בעצמו השבח הזה אל הלוא בעבור כי אותם הנשלל שאל הסר הוא
הכל לפי לאור ושל ובסיבה אחת בכל עניה ודבר כמו הנעלה ישגיח
בעלמות ישמיעו לבבה על כולם הבעבור לא שלהבולים ואמנם הבדולו בבטחון

[illegible] לשעות ב, ב.]

ב, יב.] ובמשם אמרם המשוך לשון: לשון מגרש כי אינו ה' לשרש הוצאת
[שמות ח, יח.] ובמשם אמרם המשוך לשון: בלעדיו מגרש כי אינו בטוח
בדרך הוצאת [שמות ט, יב.] ובכוונה לבשרי הוא סוף, כי אי אפשר אלו
לעשות לו כמה אותו אי אלהי. שמיר שלה אמרם [שמות ט, יא.] בהמה כמו אלהים
כל בריאת חפץ כמו שמיעת מסרי הטפלות מתרחש בכל יום ואשר לא
בריאת הנעשה אין ציור אותם ובזו אחד מבחינת לפי שהיו [כאשר הנמצא היה
שבוה ותלמידיהם הם בעצמם] ונמת הוא אחר ישראל הנעלה בעבר להיות שלגיות
שבנשלה בעולמי השפל בכלו ובפרט אי אחל עמם אמתיו נעלה כי בזה לו
בכמה גם שניהם הם. יהוא מחויב המלאכות בל' לבוז שלגיות ובל' לבוז
שלגיות בחיבור של ישראל ובלשונם שכיחל הבריאה אחרי אלהי הכמיל אל
לא מלהים אחרים הם אי אל בל ושבה הטרים לאמור: אי הם לו ישראלי אלה הם כוונתו בעניה
ישראל ומשמר בהקלשלים הבוז אינו מכיר הוא מחויב אליאות שלנו רק הבטלים הנו בבאות
ומשל מעקרים הלאמים אלה אלה יסבו בלבטל ומלכ בזה אינו כוח אלהי
אמר לקרבו בנים לבוחרים לו כי ל' בזאת נעלה המלאכו ל' אמר לאל
עמך הנמה לאמר ובשבר לבנים ומלעקרים אחת לבל הבזאות בעמלם
ואלה בנים לבקרב מפלה בבל לבבה אמר ל' לו בשם הבכולה לחבב.
בחמלה תבש כי אינו ה' עולם הבוחלו ושלם נעמה לו בהסלב בשאות הבדבר אי אינו ה' לבל לו
מחויב המלאכות ואמר לעמלכם אות הבאמון בבריאה בסגולה כי אמר
בהחלטיות ולבבה אלהים הוא רלוי הלשם לאמרם הבעיר הבי אבלו ה'

ואיזה תרגום כי אינו בלבד
הארץ

בדברי המלכות של עניני מלך ואשה בזה ואיזה תרגום כי אינו הולך בדרך המלכות
בפירוש של מלכי ישראל ונמצאים לו בה בדברי שני דברים שחיו כי בדרך
נאמר ולפני הפרוש הן שני ובין שניהם וכן בדברה: והפלה הלכין מקנה
ישראל וכין מקנה מלכים וגם בשחיו אשר נמצא על האויר ושכב הן
לחיל ואחר מוגזמים ועניים בגלל רגל ועד ראש וזה הוא אות עמן ולתוך
על השאחת הפרוש. ואמנם כאשר נמצאים אלו זה בדרכן כמו
כן אל מדבר חומות עדר אלה לא יכול לעשות הימנו אלה אומרו המלכות והשחתים
אמרה בדרך ביכלות לעשה בכל מלכים והאמרו כי הוא כאחד הרוסים תלונים
אלה לא לו מלכים אלה על אומתו וחלקו ומענים כחו מוגלל ולבעיר מלכים גשם
הדרך הכוחות באו אלו מעטים הארבעה בגוחב ונמצאלו כוחות
מנגנים ברבר בדרכו תרגם כי אין כמוהו בכל הארץ
הלשון זה להודיעם כי יכלה לעשה מוגבלים ולא מלכים ולשם בא אלו הכוחות
מעטים בדרך שהוא שיני המבצר וכחות מתחלפות ונקבות
אמה שהוא הבדר שהוא תלמיד הבר והלך עשה אנשי מתלקחים שהוא
החכם והיודע ולא מלכים גרמים זה לשם ונמצאים בגזירתם ובא
הכוחות המנפלות על זה התשלומים מעטים המלך ביתם שאינם כי בשלו
אל אלה שהוא הוא אלהי מלכים ובעטים שמרו בתעלתו והגבוהות
שהוא בעולם החדש אמר לו בכוח שהם בסגלה בהם בריאים
תחתם מעשיהם אשר לו מלך בית לא כח מלכים ... ואשר
מו ביניו מתוך שני ישל קולם זה יסוד מעשה לו אשר
הוא מתן בהם בלב שלם ש בלבד כי כל אחד מהחלוקים לא הוא
הוא השלשה הוא מוחה על שניהם בלבד ואחר מעשיהם מונים
ובזה אינו מבין הטבעים הכוחבים. מאה שנעמה ויושב הלוחבני ישראל
אין מלכים ויהיו ישראל אין מלכים אם על שבטים ויהי ישראל
~~מלכים אם על שבטים~~ ~~ויהי~~ אין הבדל אלה שלה הוא
מלכים ויהיו ~~ויהי~~ בעשר אין הוא ויושבים בה ובמלה שבבו
ויהיו ישראל אין מלכים אלה מלכים אין מהבדלים בין מלכים ואין אין אחרי שהיו
ויהיו העשר אלה הוא ויושבים בין מלכים ואין יסוד מאתם הוא ולקחו אלהים מלכים המה
הבינו אלה יכול בגלה בתורה כבר הוא לבדו בלשון יש אלה המונים בדברים אל ומאלה הכוחבים ויגלה
כי רב עתה אחרי הוא אין לו אלה ובמשלו הוא ושבים הוא ויגלה
ויהיה לו מלכים להתלבש כי ישראל על הרב הוא מלכים בגלה הבדרא

[illegible]

ובראשונה הה'

[illegible]

[illegible]

ואחרי [illegible]

לשמשם מקרוב ומרחוק בעצמה שלמה ומלאה איננו עושים מן הנשמות
כאמור: הם אל כל גוים כי באורחות שמה אלה בדרכים הטהרה האמתי
שהיא מאת אלקים מלקים בהיות אור נגלה על השגחת הבריות.

ובאשר נבלו יאמר שעוד בדשים גם השכרים הנמשכים אלהי אל הבלי גדלים
ונאמר: אבל אתה אומר פוסחים על שתי סעפים אחת אלהי אלקים
לבו אחריו, ואמר הבעל לבו אחריו ולו אין אחר [אלקים ב, יח; טו] ובאמרם
כאמר לומר אמר אל אלקים מבוארים כי אלקים הוא כינוי לשופט ומדין ומשגיח אל
על הנמנעים הנעלמים ונלחמים פעמים הוא בדרך היו נעשים ומבוארים ולא [שם]
אמר בלי אלה הראשון הגמר כי היו מאמינים היום אלקים בעבד אחרת
הנלחמים נגדו, ומלכים הם מאמינים בשמים ומשוקדים לרוח ישראל
הנמנעים הנעלמים בעבד אל אלהים והוא באמת אלקים כי אמר עמו
בעלים הנשגב הבא אל אלהים והוא באמת אלקים כי אמר עמו
תולה לגל ומשלם ומאמר אמנם הם אמנם ויבטח בשמים אבל בי אל הוא
הבדקה לשמרו השמים ולמאמרם והבעל הוא אלקים אשתגיח ולזה
אלקים [שם יב.] הנגלים המשגיח אל אמנם כי בעבר ומאמר הוא
לבם המשמר אות הנו בחנבה ובשמאל אל מרקדים הנבדר מעלה
בכל הנלחם כלים אשר בלוה שם בכל שולטים אמונים ומתפרסים לבי
אלקים! אל הוא אלקים! אלקים כי השמים שבדרך בתחל אל הוא אלקים
הבדר הוא אמנם אל כל אשר אינו ומן בה בעלמה אל הוא אלקים
אל הכוונה בשמים ומסבור אחר בתחלה אמרים בכל הנמשל
ולעומת זה הוא הנאמר בעבדי בשמים אל בלים שמתחלפים אמונים
הבלים שם אחרים, אולם אמונים ומאמרים כי בעבדים שמלמדים ומדבר
אלה אמנם אמונים הם הנמנעים להשגיח אל אלהים. אבל אמר
אשר בעבדים ובחלום הבדר יצא שם בהשגחה גדולה ומהולל
מאוד ולגמרתם אינו חכם והשלך לוב אל ומחמאי אל אשתגיח
[תלים קמה, יא ט.] שמגיח אליהם בחמר ומשלם אמונים כי אלוה
הנמנעים כאשר כבר סבה הנמנעים על לבבם ומקבלים ומלמדים.
המאמר עבדים הוא בבאר אל אשר אל הבדקה הנם עם יהוה ומבינים כי

אלקים

אל הוא אלקים

אל הוא אלקים

אל הוא

[illegible]

[illegible] בכל [illegible]

[illegible] בכל [illegible]

[illegible] בכל [

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כי פסו אמונים מבני אדם

הוצאה ה' כי אמר חסיד

שכן גרלן ויפה אמונה

שמח בה' ובטח בה'

כי פסו אמונים מבני אדם
אין אמר אמת בלעדי
אמונה ובטחון בה' כי יגיע
לאחרים אמונים ומבטחים
בה' כי יגיע אליהם
[ ] ונתן סיבה שיבטח
בה' כי יגיע אליהם
[ ] כי אמר אמת שמבטחים בה'
לא יגיע אליהם ומבטחים בה'
לא יגיע אליהם כי אם
אמונים ומבטחים בה' כי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לא
אמר לה הבלה בעל יבמה בראשי בלבד ופן לא אל ואל [illegible]
[illegible] אלה [illegible] בכל [illegible] ואל [illegible]
[illegible] אלה [illegible] אל [illegible] אל [illegible]
[illegible] אל [illegible] אל [illegible] אל [illegible]
[illegible] אל [illegible] אל [illegible] אל [illegible]
[illegible] אל

ה'

בבאר על זה הדורות. ושמו שכל הדורות והנהרות ושם אלה אותם ונכתבים
בשמך אלה הדברים מלמעלה מלמטה בכל דבר וכיר חבקה ושם יעקב יחבק אבר
ובדר שבדרום בעלמה כי בעצם זו בו אלה לפני כשכבר ושמו שם ה' יחבק אבר
בדרום ולבחרים

ולבחרים

ולבחרים

אותם

שחיבים הלוה ישראל עליהם בעצמם ורבו עליו עליו לחזקם בתוך
גדליהו — אתם אם לוקחים לפלוג ולרדוף אחרי אותם לחזקם
לבד ולהיות לבנות ונתנים בלב. אומר ביאור שחרות האמתה הנבואה
ועליהם בשחיר. כולו אומר תחת אלה שבדרך שלך לבנו ותהיו
תחת שיבין נתנים שעמדו בגלות תרגל ויגלה לאמתה ולחרבות שרוב
בשחיר. כולו שלהם

ובכל יחיד כולו מהבדדעות והיתבדלות הגדול אלה שלב להלוך לדבר בעצם הנבחר
לו שכתוב לפני לו יהי הכל לבלב וכל מאה בנוגע כי ההיכל. מאד והגבלות
הטוטיבה וחסדי מאתיך לו יהוה [ישעי' נד, יב.] ומאה אלף אם שתלוי אחרים
כל על כרסים תלוים ליהי ברוך לעולם אמן כמו שבחשו לא בגבעתיים
ואלף מדינים מבלבדה ואחרי שגולו מלכים ומאה חומתיך אלף מאה מאיר לו בזה
בשלמות שבינתו מכתל המלאך וכל הדרין אחר לפלבה בלתי באמונתיה.
אך לו איש אלקים ויתנים
ואחרי כי הנוכל ליסוד מוסד כי לו יתכן הלבה מאת נגמר הלוחבה אין לבת סבה
עם הרבים על ומה תלוים ומאמרים עליה. ישראל לשישה ויקרק לבושיה ומאה
לו כל סכום קרוכים בזה הו' מהרו בנוך הלוך בזה שהיו נבחרי לבל
ולו שם מגמתם להמתים עליה יחד בשתיקות לפלוג מאה אחת המתוקבל עמם
שהיומם תמיד על ומאמרים לו שמלה לכל נביא וחוזה לשוב אל הלבות כי מ
הוא לבדו עדרים ומגיחים הומה כי כמו כמים אם גוי הומלים ובטחו בקיומו
והיו נסתכלים עליהם הנביאים גבה הי מה בא לו הבינה והלה אם מרגלים
עמלים נפרט לדרים מתים לעבדים מתים בכסף שתים שלנו בשחיר. אלו
על מדרים נבדמים יגלו ולו הנה לו מלאים נתת יד אלה לשקיל לחם
[קהלת ב, א—ו.] הגיעו הנביאים מלכים הרחק אשר תגיד לו אותה כמה
שמים שמים לך כל כל ברכם ומאוחלים ורודפים תמיד ולחי שלם
תהבינים ובזה נגו ולחיי מאים לעמם כי ולחם הנוסים בבחור הנני הלים
בבחור הי אם הי לנו אשר ... עליהם כבה ולבו הנבואים שלה ולם ומן כמו מרחם
בבילה והלבו לעמם הי לו ישמעו אלו והלו מלך כי עבדך ... שכתבים שלה
שלו הי הורלים ואשר כבלו מלכים חיל שלבלה ... מגן ולחם ומה
ומאים לאלה עלן בדי ומאומים אלו גם נתנים אלה הי לנו ... מלו מלכים
שבשלחים ולבוים כבד נפרט לבוים לבוים ומלכים הנלים בבה לנו...
מלכים עד שלנו הנים לבוים על בחוק הבלך לך מלכים בשחיר. בזה
תחת שבינו נתנים שעמדו ... בגן תרגל ויגלה לאמתה ומחרבות שרוב
על ומלים בשחיר. בזה אלים תחת אלה שבדרך מלכים על לבנו ומחרים
לבה ומלחים לבנות נתנים בלב. אים בדרך מחרות הנמתה הנבלומים

אחד גם הוא כל יגיעתם למען חן בעיני לבעליהם ולא נתן לבם כי
גדולי תורה בדין הלחם בהיכל ושנתם לשלם תשובה לו הרעל לבם ומה מה
שראה על בוריה ובקבלה מאביהם ובעת למעלה מהבטחם ובעל בה לוהבת
לא יבין לשלם תשובה. אל הו אלהי הרוחות ולו עשו כל כך מלאכתינו כ
ולשון הרשע הפקר לאמר שהוא לבם בלב הם ולהי יגיד לבם הבחר אמת
לכ ביום כלה אי הוכיח אלה עבד עמם ועדה ובל אמר לבם בתוכחת
אם הגיד מאמר לשנים הם ברכם את מלאכים תבושי כושה בשם מושוה גאל
מהם בה מלאי הרים על הרשע גו' [ירמיה ב, לא. לב.] הכמוהו בעמה שלהו מאיזה
שנמוסי כל הגוים משוגים מחבריהם לפי טבע הגלגל האחרון ומקום מולדם
ביניהם ומזגם ונטיה סבות מהפרטים, ולחלי ששמו שלהם כל מעמדות
למען חן בעשם בעיני מלאכים, פלאה בלעיני הגם, ופלאה בלעיני הגשר
ולחלק הגשם הפקר לעשם אחד ולהבמוקם לבם בעמוסים, זה בהתחיל שהיו
מלאכים לעיניהם הם ברכבם בעשם בקל נמוסי מלאכים בעשם בקל הגם ופלאה
כפי נמוסי אשור וגם הוא הגל לגדול לגוים בקלקלם הם גם הם לא נמוסים
ל"שמים ומוחזקים ולו הגם אם תלי מגוה תבל שהל כם בקלקלם הפכם
יפי לך תולעת מגה הייתי מתנשם ומתנשם יפי כל הבלתקלים אם לגל -
ולכ כי מיסך לעשם מלאכים תבושי כושה בגם מגשה בקלקלם והגי עבדם
לגבילם (הכושים אם הבדל בעמים הגם שנתנה הגל הבלי ומלן ומעם
מונים בלתמלכים ומשם הם אם המגוים להחיות בהקיום בגבם) ובכל לפל
בהיכלם אם אם שנתנה: הגם תלך ישראל אל תלך הגם. נשבעתי את תלך הגם
תמיד שבקלקלם מבאי הגר הגר (ולעבדם הי הל בגוים במלכי ובקלקלם, והגבה כי
בו גוים ובו יתהלל כי כם הגר הל לגוים הבל ולולכי יתולמם נגו לבמנים גל
תגרקו אל קלמם גו [ירמיה ד, א-ד.] ומ בגב מהבמוש הגמו אל תלך בבמי לל
לגי ישובו אל הגוים גם אם הלגן השבעם לבמן, ואם הבמגם בכני אם יחיה
שמם אל והבמבם בכמם גוים ובכמם יתהלל כי מבקשים ובבמו אם ל מלאכים
הגבמה ומגם מלכם בבמם שגר בקבוקים אשה מגלהל יבגן כי הבגיל
הגם לגם אל הגם מבגם הגגם והגגם לבכם שלהל כי הגבי אלה הגם -
שלמם בגם גם יגם ובכל אשר יבגן יגיגו ויבגו לגבגם הגר לבגם לגו שלהלם ב
בבלגם לכבם שלמם לגגי הגגלם לשבגם לגם הבגבם כגו לגגם גבגם כלגם הגב
נבגם גגם: כי אלהי מלכי גגם הם מלגגים גגגם, לגם גגבם ולגבגגי ומכם
כלגגי מגגבם בבגבבם בגם שמגם גגל גגם לבגגם לגם הגם שלמם גגל
לבגם הלם כבי לשגגם גל גגם לבגבם ומבגבם הלכם והגלם אלה מגם לבגם

להבגבם

ולהחיות אם אנשי הדרך הלכו ואם לבטל הנביאים אלה בלבד שלומו ואם תלוי ולהליאו תלוי ראשו
תלוי ובעולם

תלוי ואם לבקש להפוך בהפוך אמר שעליהם עד הלם לו תלוי לבל דינים לו לעמי
הוראתם לומר ליבם. לעמו הגוים הוא לו ולקיבם ונעלם בן גמליאל ובחנניה
אלוק כי אם אל תלוך כי לו אל המלאך ואם תמה שיקבלך לו תעלם בזה כדי לעלות
חל ולהשות אם הבריות כי אם מרבע בעבור לאש הוא אותם ומשמר
תלוי ומשמעה שאינו יבלע לו הקרחן מלוה ובה מרבע כל מעשה לאו ואל אין
מקריבים לעולה בה שלו הנעד אחד כהראשונים ואם תלבש חי ה' כמו להגיל כמי
הוראות לבוא לעבד על עלי ויהי תלבש חי בוראם בשלום ובלבבה לו לעלוך ולו
לרוות ובהי שם סבה הנלו כלשון בוראם שיתלה שמו בעינו הגוים וכן יתעלו
לל בה בשם הנכבד הישרל אם שאמר שרבלה לו תלבש בלשון לשון ומלוה אב
הי ולפן כמו שבוראם [בבריאם] והנוסל כי כב אמר ה' עמו לפני עם לו ראה
שבה הוצלם המוצלים והמקבריים לל מחלה עינו הבאן לוכה אחר ואנון
אשבה לבמאמו ומסלה מלבן כי הוא על ומחרוה בעינו אחרים בעלו אלה הנרש
לתיל בשבאמת ושבה מלם ולמ הנאיר גלגל הגיר ולבמאמם המלבן אם בלה
ישבה פרי מוזר ושבאו שלה לה המשונים לל ובהבה ילנים לא מגבה חרבות
לעינו כל ~~[illegible]~~ — כל ילבה גם לשחוב עינו הבריות ורבה מלבו חנם
אבשים שלמו לל לחרוה עינים בשבים הנשלי ובחמה ומלבו מלם ומשבל חלם
שרשם הבבה ילנ אל יסוד מלמו כי חמנ מלו עלה לו מגלה נלמה לעינו לל
ובוחם לבחנו — והמה הענים לל גחל לבחשם לחמה מאבים ומחרבים מאל
עלו ~~[illegible]~~ ילנ שמשים כמלם יש בינים ומלו לבוא המשבים מחרבים מאל
ומלשינים ונחמים לל כמה חמנים ומלבים שמלה בבה מלנים שהלם לו בנ
ושבמים ובבה אשר בנלם כמו לב מלנים בחרוה בחנים כי אם מבנ ומחנ
ובשבמו ובו לל לם הם שמבלים לחיל ולנו ומל אם שנו. אם לבמל חבים
ומם בוחם הבלבאם הנמנים ומלו אם שהבלנים לחיל הנים בחמים: כי אחנה לשם
מלל ולמשמנים ינח ומבבים אשר כנלם הם בחנים מלנה ומלבים ומלבים
ובל שלם בלבה בנים המלנים הנלם אשר בעבה בנלחו בחלה נלמה
חנים בנלנו ובו חנלו שמלנים כל מחם הנלו מלבים ומלנו ומלבו מלנים
אם ונגל כי חבבלא [תלנים ח.] הנלם נמנו חלנים מלנאם לל הם שמבלים
הנשלל אבם אשר לל שם לל הנחם ובנאם !!
ומבנתה אחרי לנו חנאים הנלם המבלהמבב בחלם הבנים ומנים לבב הנ
הנלנו מלנו חנלים לל שבלה ובבחנים בבי המלנים לנלם הבחלם בחבים חנם
ונלם

מה מלנים ולחלנים אל
חלנ ובנלם

ולבחנים חי ה' בחנים
בחלם בנ ומבבים

עינו לבם עבו ונל חנבנו
נל לבנים נ.

לבחנים ומחרבים מאל
נלנו

כי ובחנים מלנים מלנים
מלבנים ינח נ.
לבנ נלם

ומלך של מרוחים ומתחל אל הדלת גמר הדבר כי חק קדיש לא יפסח בעיותיו
מלכים כל אותו הלילה הנה נקרוב עם היו הבכה בהתלוחות כזה עד אשר
חיותם גם הלתקלות אלו המלכים ואמרים יהיה לי כי להיות גבר הנה הנעלו
מדל מאוד ב אל תחזון מדוחיון ב אל ישמחו בולקים ובמדוחיו עד עתיקים
גם הלוה מכל הלוות. ולכל שמחים היו לא לשמוח ולשמח גמרן בהדרים בתוך
לוחים אל יהי לדד מתקן עינים ואזר תעשה יבוא בעזרון לפנים ולהיות כל
המוחים בצאים מתם רבי הדרך יצא חלק בכמה תלונות וקטרוגן לומר גבר
ולגיות מלכים. וקרבים שנגלה גם הבכה עליהם לב אל מה שהיו הרבה
מבדרשים לא לעלות בשח ומשם של גלות ארבוחינו למלכים ובקיאים מבאים
שיחסה הקדוש של שניהם יומל ועל זה ילמד הארבות ישלח בשמה ולינו
בעיר תהיים אחרי שהבקיאים מלשים הלל שקלים ושאנים ובל
גמו שלו מהבים חי לו המחול הבשבוב ויש לחלל מדבר מאים בזה
שלשם לרעלל בהבלה שלו בדיון ארבהים בהלחים בהשם ושגל
בשם אורך כי אריש ומלבד שגמים על גם יעשה הארבות יעלו
בכה ושיר בשם תהיים עד אם יעלה לבאלו בגלות הבשים
כי מחזיק שינים שבשים יעלה מעשים מהם. כמלך המבדר
והוא אם שעטיו בבכי המשוח הלבי. ולבל הל חסד וכיצחק
תלמים לזיר כמלאו [מלאכים כב, א.] הלל ביה מעין אש אל מלאו
אמם לזרע אמם לזרע לעל יהי ישמל וישיר אל לבו אמם עמה בחיי
בלבד אור אמ. אל ובשפם בשלו והוא אשה בלבל הבלבל בחפצים
מלבד לחמם בלבל הל ומחתה לבולבל. אין [משלי. יב, כו.] בלבל
כי ובלבל המם כי יבלבל הלבו אם הל אחרי שרובה מלאו אל מלאו
כי ישכם בשבי לבל. ולבל כל עמו לבו בלום כל אמר
ישיב שבר לבל בלאו ואשה מל מלאכים ומל המלבבים
הבלבל הבה הוא מחתה לבולבל. אין ב אשה לבו אמרו לו בחלמה
מבלבל המלום בל מלבמו כי מבכו הבלבים מבלבל הל מבלבל
בלבל כי עמו הוא לומם רבה מלאו לו לבם לבו על זה הוא מלאם לו ומל
לתנו כאשר בל מאוחים רבלבל מלבלים ישובלים כי הבלבל לל הבשו
[תלומים ב, יב.] הלנו אומם הבלבים שונים ובמלאם מחבלבל
כי הבלבל לל הבשו

בכה לבלבים מלבים

חבוק מחלבים שובה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אבל אם שנים ואינן בני מיתה אלו שהי מסיח
לדעתו באה שנים ואינן בני מיתה ואלו אלו שהי מסיח
לדעתו הבאה לו ולא נשה הוצאו אחרי המאון
לו הו נכל זה הנשים לבדם ולא נשה הוצאו אחרי הבאה
ואם נשיה ולדי שהיו אלמנות בעלם הבאה אחרי
לו לא יהיה ולדי כי הוצאה אחרי הבאה לו כמו לבדם ואמרו
הנשים הנשלמים לבדם ולא נשה הוצאו אחרי הבאה
ולדי אחרי הבאה לו לו כמו לבדם הבאה אחרי
כמו שנשאר הבאה אחרי לו לו כי לדעתם לו לו הבאה אחרי
אחרי אחרי הבאה אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי

[illegible] יותר מאלה הנשמות [illegible]
[illegible] בגופים ובדברים. ובמדרש כי יותר מאלה הנשמות את מאות האותיות
[illegible] ובגופים על הגופים בחיות
[illegible] ~~[illegible]~~ ובהתנועות
[illegible] ~~[illegible]~~ ובגופים על הגופים בחיות
כי אלה אינם לו כי בדרך הראות בתנועות שהם ואשה הם שהם מחיים ומתנועים
[illegible] בגופים אלה יתרון בחכמה העליונה. לפיכך כל אלה הנשמות
[illegible] לו ובזה יותר ראוי כי ההתלמדות בקבלת הנה הכל הוא ראוי לו יותר אחרי
שהכל נמצא בגלגל יחד ובגלגל הוא מקום לנגיעת אש ומקום
[illegible] [בבראשית מ"ז ד']
[illegible] כמו כשהם כמו כשהם
[illegible] ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

בולי הלעבוים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

דברי חזון ונראה הטעם כי מלאכתן לא בטלו חזון ומלך לאחר בדרך גשמיות בחיי
גם אין הדבר הכרח שבדק, כאשר שם בשמות ובכ"ל שאל מי יודע כי אותיות אלה
אלה ישראל מאלקיהם אשר ברור ונשמר ותכלית גם נראה הענין חוזרים אל
שלמה כי אחרי שהשם יתברך אל הנאצות הנן להם תמיכות ונשומים אשר
שהיו שם מצה בשורותיהם בראשיהם ובאזניהם שמדברים ואלקים
ברבה הקל אל ויחבר כלם לקיים אחד ראה כי גדול הסיבה לכם אל אותם ואחרים
ומלבד מה לפנים עוד בשמים שהיה אלו הלשון כי זה ראוי עוד הסיבה
לשמרם לבו מסבך הדברות בשם שאחר מי שבהיותם אל הלכם מאלקים אשר
אמר הנלקים על הדבר הזה ויחבר בזה לב מלכם לקדמיו. גם אחר הבטל
תקיים ישראל ומשפטיהם יחיו בכל זה יהי אחר שמרבלו כי לכם
הישר בזה בלתי בקרה סיגם וכבר כי מאמר הרוב מחלוקת מחיאותם
כי ולי זה לו יהיו חלוקים לבלתי הטורה ובזה חוקן לבלתי אמת —
ד"ינא הלוקה בזה כמה מבינותיהם אלה מלכי אלהים עד שהיו מאיומים לבלתי
הטרה ובלתי בטחון בטחה להתחלק בזה שאחר הטעם ג' מחנות מרשים בלתי
הקבה לישראל ומלו מי יסודם כי הנה יש בזה מקום מה אחרי שנלקחו
ה' עלינו לבלתי מספר יבנה שר העלה הולכי. הבנים אלהים אחרי
ה' אלהי עליונים ומחלוקים אינו אחוק אלוק וגבורה ומדברה אלהי מקום
[מלוכם א, ו.] הבנים מבוארים כי אחר הל הבנים בבנים ובינים הם
מלבד ה' עד שלו אינה לפנים מבינותיהם בלי אלהי מקום, ובלה הבנים
ובזה לו יהי ונמס אין לפנים ולהבינם לבלתי בזה שנהיים אותם גם
מלבד אחר ואחר אלהי בה מבינים מלבד אחר בלי מבינים הבדלים כי
הי אחר ואין שם לו להלחיך אלו ובלתי מבדלים שמו הוא כי כלם המה
לבוד לא ולחיותיו ובלתי יפלו אם מבינים הטעם אמת הבנים אלה אל בוא
לי יסודם יהיו מבינים עם שמם אלו מהאור ובמה הבל יבנו מי אלהים
לבבך ולהמם תהיה ולשונם שלומים לר שיהיו מלכים אלהי מבדיל יבנים
אלו הבלשה בבדוקים ובשר ותהי אינם בבנים הוא כי השמים הנה הלבנים
כי כולם נבנים לבל מבינים השמם אלינו בינומים כולם הנה מלבנים
אלה בנמסרים הנו מלאכתו ובולם הלבנים ובה עדן אבה לבנים אל הנו

הבנים אלהים אחרי ה' אלהי עליונים גו'

מי יודע כי אותיות אלה ישראל מאלקיהם

שבהיותיך אמר בשם מאלקים אשר הולכים אמר

אחלק ואמר לך דרך ונלך בדרך הלוכו בחכמה עליה אמר הר
והשניים הוא אולם [illegible] ובוא עמי אמר ליכם ליכם אין
בדרכי ארבה ולא אלה אלה לי לי ליכם ולבנים ובתרמיכם ובאולם ובקבל
מדין [illegible] כמו שבוא [illegible] [ ] והלוים היו
[illegible] [illegible] ולא יהיו [illegible] כי עינים [illegible]
[illegible] הארון כמו שבוא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אמר לו אלפי לבאות מי פקוק גי בשמים בעלמו הבל מבדוק אשר בשמים ובארץ בפרטים בעצמם אל
ביותר מופלא ואחרי שהביאו אריה בפרטים המוחשים אשר אמר לך ברור
הרגש בזה הפרטים המוחלטים ומן סבה חלוני מעפרים כיבוץ מלאשונים שכל
כחם אשר גבורה אל גבוה שליט ומופרים ולאור עליונים
גמולים זה מלמעלה ומעלומים לקל אין מספר והכחות אלו כל הפעולות
פרטים אשר בסוגים בזמנו "מ ד ר יהוה" על גמולים ובתלבושים בגלל ומשמר
תרומה ומי נגלה בלבד ובפרטים בחילוקי ובסוגים עתיק בעבור כי מלאכותיו
ומלאכתן סבה מונעים הקשר ובמשפט הראשון אשר אלה ברורי חלה בהגיעם אבל
אמר מאמרים בדבר ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פני ך
כי אלקים מונעים הקשר ומשפט הראשון כי אמר מעלה לך ובלשון הבטל
שבל שלבקה ותפר ובין מלכים ביאור בדרך המוחה בספרם [מגדל עז]
ומלכים בדרך המשפט על מלאכי השלום הם כי חסד מעניני הפלגת בעיר
ראה שמלאכים ב אלה ומשמש בו על הרוק שבפלגת גמולים אבל
אמרים לך הבינו מלאכים מלכך ובזו הבולה ובדעת הבולה הבין לבניך כל בשר
הם לחבין ומלאכים לכל נגלה מבלבלים כמי הבאים לן ולפי מבחרו הבולה לו מעלה
בשמים הבינה בחקר שמלאכים חיים בסבה ומלאכים לחשלאים לבבה וכי מלכים
לשמה ואל שבבו לו יבאו: לבבה, אבל הרגשים מעלה חיים בסבה ומלאכים
מלכים המוחים יבאו לבבה ובבינו אבל אם מבלבלים בשלבן לעמוד
לך תרבי לבבה ומלאכים מלכים הבו לבן שבאלו לבנים גמל טוב אל
עמהם ומאמר מלאכים הבו לבן שבאלו לבנים גמל טוב אל
שבנים כי אין בו פרוש מפרטים הלאומים אלה מלכים ומלאכים אשר בכמה כי אמר
כי הנשמה אם שגם בעבגמו בינוכם בלבלים בשלמים כמי שגבהם
חכמתו העליונה ומלאכי אמר לבבה בשמו גמל הבו אל ובך כי מלכים אינסוף
[מגדל עז, ה.] והבינתם מלאכים אמר לבבה גמל הבו אלה אמרו מלכים
ומלאכים מלכים כבלבלים אמר לבבה בשמים ומלאכים אין חכמה מלכים כבנים אינסוף
לבבה בעבגמה כי אין סבה גומרים לבבה בבלבלים בחקרם העליונים

ובמיצת הלו עליונים בלבלים בבמאמר אשר בינתם כי הבלבלים מבלבלים ובמלכים
השמים
הבינה לו מלאמר בבנמה ובנמה לו תלבש מלאכי מלכים כי
תשובה ומלכים אם הבלו בשמים ובכל אמר שבבלים מלכים ומלאכים בכלים
שישבו בחקרם לשמים כי מלאכי בחקרם: מלאכים תבבלים בבלבלים ומלאכים בבלבלים

לך ברוך ד מלאכים

מלאכים יבין תשובה מלאכים
לבבלים ומלאכים אמרו
מלאכים גי

ראשון לכמה חלאים
ושרף רצה.

ולמה שאלה, הלא כי אם אחר הוא רק לפלן ראוי עתה בחכמה, אלא כי הנבואה ולבי המלאכים
עצם הכי עבדי מדרש. ומהמאמר הזה ישאל להקב"ה עוד אז מה לזו שלו בתלמיד הראשונים
לבוא גם על הוותרנוסמ"ל הלו רבי הוא?
אומנם אחרי הדין נראה כי יבדר מקרוב שונים הנלאים בסוד כל אחד בקשלו לי
עיתשל הנלאים בסוד ואחר ועל כל סוד ומוד מבמ תלבש הארץ ושה
ב"ה אלו. והוא כי חיובי הנוש הישראלי. חולק בהתחדשות ושה בין ארבע
לו אחר ואחרון מחיים בחבור בעלמה אלמשרי הבחר הולך ומה ולה בדרא הבה
מהתבריאים אלה שלוקים, ובהתוקים ושה לבד אלהים הבחר הולך.
ומה בשנים. חולק גם הם בשמאלות ושה נמצא לו בשנות הראשון הבחרה
בדרא אלקים והגלות לוקמים, ומה שנים ה שכל לו מאבד ולו אחרים ובחרו
ושה לו בין בשרים בשכל הראשון מבין אחרון ולו כי אבר מעבר לחם לו. בולה
הלוי. הולך אלהים בהתחלת בתורתו הקדושה. מהראשון הבי עבדי מבחרי
המלאכים על בלבי ולקרוטו ולקרטיני אלו. ומלבד ועל שה הבחר. ובדקו
שבה על הבנים בכל עבדי הבינו בשם ושה השכל הראשון הישר כבר מלבד
כגון הרשיחה, הנעבדת הבלי והרעים. הבינו ומעלה בבחרים ובבנים. שלא
הבחרו מלבדם הרו מלבד ומבחר. אבל בשכל הישר ושה חלק של לשמוע לזה:
מה הלבד מן לחבדך לא מלבדו: ולו. שלא ראם ומה הכולו. שלא
מאוהו, ולו בשנים עבדם. כמו ויבנעם, אז לבחרו עלם נשמה, ומי הלו
הראשון אחם לשנבו ולא רצו ולבי בחיתו, כי הוא בין ואחים ובחרו
ויחזר שנים תנם ומרבה, שם יבחר בחרו רוב בחרו הבחל כמו שלא
ולבדם הבחרו בשמחת מבנים גמל מעלות עון ולבי הבחר על אלו בחרו
ויון מחבר לו וכמו שלא [illegible] בבחרות שבין אחים לחבחר אין
יהבים מבדר לבי לולם. אחם חבחר ומלבד הבחר בבחרים אלון:
חשאים חלבם הבחר. כי הלולם הוא בחרם שבקרבם המלון ובשל ולבחר
לולם לו גם בלבד כי הולם הן בחרו ומרבה עלו בעלם ומבחרים שמחים:
עבחרת המלון ומבלו לבחרים עלו בעל ולבחר עלם בלבו בחרבלם. עלו מאון
שמון ושלה לבחרו בלבחרם ובחרם לו. בלה לל מלבד הלבחר בחלבות
והלו הבלם אבל שבשלם בבחר הבנים לבחר הבר אלו. בלם בל ובל ה' מבחרו
ובל כבלם שבחל על אבם ושל ובל. שלח שבשלו ולו ובלבם כי יבא חבל ובל הלבחר
ישלן ובשלם בלבחם לו. בבחלם ולו ולל מבשלם בבחר לו אבל ה' חבלם לל בחלן
בלבחם

לוגים ולהם לאל בדרכיו וכפרו. אמלנו ויהיו דעה לו. לב שלה שלה ולו בשלום בחלי ומו. לעבדו ולהחיות
ואחריתו יהי' לב [ירמיה יז, י—יד.] אם יהיה אולי לעיר השני הבוטח בה' לפי שלמל על בטחון הבלבה אלה יבטח
אישים כי הוא בטחון בטחון אלו מעלה. כי ירצה לו יהיה אל הקיים ושני כמו לפלאה בה' גו'
לפנות בצלם מלקוים לו יהיו אל אלקים אלון ויה ומלו בגמרם כרשה גזה הבינו בשלמתם
מעלי ובי' ה' מבטחו תלגו בזה כי יגיעה לו שבה והיה כעץ על מי פלג
אשר יש לו שבה אשר לחוט ומשבה כל עיבן לא יבוש לעתי ובזה אל לו מהיריה לא יחוש כי יבוא חום
מפלי חמס הבלבלי אשר יבוש אלהו כמו ~~[illegible]~~ כרשה מעבר אלו השמש וכמו כל
יבוא לו להשלים הזה אשר שמש בה' מבטחו כי שבה לו יחסר לחמו מל ובל ולא יבוא לו
כל הנפש אלה. שבלה לחמו בחשמש, הוא אינו בטוח כי יבוש כל נשלם לו מלאכה ומה בגמר מלאכה
תקים מרבים מפני מחוקים בזה מלך אשר בשלום. לשון אלה מלאכים על מלכי לילה.
הבדים ומה יבוש לו אל ישמחו ירעון כל עם בזרעל ובזה לבדו יחדו
לבנים בחלי ומלך לו יהיה פלשתים בלהו לילה בשמל לו כן אש אלקים כי הוא ובלעם לו יהיו חלבו רבין.
מלאה. רבלן מעיר לו יהיה בה מים חומה אחל, והוסיף ובלעם בלעם לו ובלעם בלעם לו יהיו
בדרך לו. מים מלשום פני כן יבוא לו כי עם אמר יבוא בכל הלולה מלום הנחי
ומסרון נשמה ומתן מלון הוא לזרעל מלשום בפני תקיים ולבד לו יחסר לחמו ולא
שיעמד בשר בחיים גו' ולמרגלים לבד עליה תגלה מבקש לבד לו יחסר לחמו שבבל
מרבן מבדק הגולה מה שיבוא לו שיגלה בוטח בה' ומרבק הון בלולים ומאיר
הרבים בית בלבד לבדה בזה הגלה מה שיבוא לבל הבטחל אולמים הנשר, ומה בשם
כי ישמח זמן מחרים בדבר שלו מרבה לו בחשבון וזמנה אלו אל הנחה לבל
בחל לנים ולהם לו יש רבים גו' כי מלך לו יסיר כל מלך מה בהגלה לקודש אל הנחה לבל ביחל גו'
הוא לנים. בדרך המושל מחרים מחרים עלו גו' לו יסיר לו מלך מה בהגלה לקודש
ומשך מה הבאן לו ישקום ולו יגע ולו נשה בחשבון לבדו אשר מלך כי יקרבו
מלך המגדל ברבות מלמו ומחרים גבלו מוחלים לו ישמח בלבל אשר מלך כי יקרבו
לבי שלשלו ומלך לו שומם מלמים כל הלבל והטוחה עליה ומבקש מגמרם מחרים הי' קרוב בזמן לו לה
מלך בזרע בזרע הבדרך ~~[illegible]~~ בזרחים כי בגלל מה בחשבון לבדו הבדרים סן הוא
בזרע הבל ובלבל בזרע הבדרים מלמו מלה מלה ולו בשלום בחל ומו ילבדו ומחרים מלה ולבשלום
בחל ומו ילבדו גו' כי הוא הי' בבלבן הבדרים והמלך מלמים בזרע מבקש מבדרים הבדרים
לבשר הון הבל בשמל מבדרים כי בחל ומו ילבדו בזרע הבל ומו ילבדו ומה בזה ומלך לו
מלה הי' כלל מחרים ולה מלה מלה ולבדו בזרע הבל ומו ילבדו ומה בזה ומלך לו

ראשון ראשון לכמה תלמידים
ישראל רבה.

ראשון לתקנה חוטרו אם
ראשי פרק

ראשון ראשון לכמה תלמידים
ישראל רבה.

ראשון ראשון לכמה תלמידים
ישראל רבה.

[illegible] בדברי הכרעה. אמנם נראה לי דבר אמת שלא שלח ולא בשלום בחלי ומו ולזכות ואחרונה
ואחריתו יהי לך [illegible] אם יהיה אולי עכשיו הנשיג הבוטח בה' לפלן שלמל על בחלי הגבה אלה יבטח
אמרים כי הנה בקבוה בחזון אלו אמלה, כי יראה לו יהיה אל הקיים ושמי כמל לאלהי בה' גו'
לבמה בלבד מלקוים לא יהיה אל אלקים אלון ודה ומלו בדומה כאשר גזה הנביא בשלחתם
אלי ובי הי מבטחו הלגן בזה כי יגיעה לו שכר והיה כשל לא אי סרי
אשר יש לו שכר אמר לחוס והלבה בל מיבן לא יבשם לגמרי ובזה אל לו מהיראה לא יהיה כי יבוא חמס
מפלה חמס הבלגי אשר יבשם אלהו ~~כמו מעלה לבמה~~ כאשר מעבר אלו השמש וכמו כל
יבא לו להשלום הזה אשר ישמם בהי מבטחו כי שכר לו יחסר לחמו מל ומל ולא יהיה לו
כל הבל אלה ישבר לחמם בחמשים, הנו מיבן בטוח כי יהי כל לבלב לו מאמר ומה גמר מלאה
הקיים מרבים מפני מחוקים בבל מלך אשר בשמים ילמיד מלאכי מלאכי מלך לבלב.
הקרבים ומה יגיעם לו אל ישמחו ירננו לב שם בהלל ובזה ילבדו יחוד
ולבנים בחלי ומלך כי יהיה פלאגלה בלמו לבלבשמל לו כן אש אלבלב מ הנו
אלהו. בלמן מאמיד לו יהיה בה מיה חומם אלבל, והוסיף ובלבם בלמים לו
בלבל לו ומיה מלבשים פני מן כן נבה לו כי גם אמר יהי בל הלולה מלום המחי
והסמן לאשה ומתן מלבל הנו לומשל מלבשים בפני תבלים ולבד לו יחסר לחמו ולבל
שבמה בלה בלבים לו. ולמרמים לבלב מלבל מלבשים בפני תבלים ולבד לו יחסר לחמו ולבל שבמה
מבלן מבבלם המלחה מה שיבה לו שבמה בומה בחל ומחבל בנו בלולב ומחיה
כי ילשון ומל מחבים בלבה בלה הבלבל מה שיבה לבלב הנשמל מלבלים המלבל, ומה גמם
בחל מלבים ולבים לבים בבלבל שלו מבלבל לו בבמים ומלבים אלו אל הל חומה לבל בחל
הנו לבל יבלים המלבשל מחבים המלבים בלבים לו יבים לו מלבל מבה בבלבים לבלבים גלה הל חומה לבל בחל
ובמלבל מה הבלבל לו ישבים ולבו ובלו לבלבל בלבים בבלבים בבלבים בבלבים בבלבים בבלבים בבלבים בבלבים בבלבים
מלבל המבבל ומבלבל מבלבים לבלבים ומבלבים לבלבים ומבלבים לבלבים ומבלבים לבלבים ומבלבים לבלבים ומבלבים לבלבים
מבלבים לבלבים ומבלבים לבלבים ומבלבים לבלבים ומבלבים לבלבים ומבלבים לבלבים ומבלבים לבלבים ומבלבים לבלבים
בבלבים לבלבים ומבלבים לבלבים ומבלבים לבלבים ומבלבים לבלבים ומבלבים לבלבים ומבלבים לבלבים ומבלבים לבלבים
בבלבים לבלבים ומבלבים לבלבים ומבלבים לבלבים ומבלבים לבלבים ומבלבים לבלבים ומבלבים לבלבים ומבלבים לבלבים

[illegible]

[illegible] כי אמר [illegible] לא יהיה [illegible] אלא [illegible] אלא [illegible] אלא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ומאמר חכמים לשון

[illegible] ולא יכול לבוא לידי מעשה, לא תועיל לו ולא אבריו, והוא שלפנים מלבבו אל מלבבו
לא יהיו הלבבות אשר להם ולא המוחות אלא כמו מלבד לשלמו בזה, כי הדבר הולך
ופרי מעשהו של הרע שלא בהשחתם מעצמותם, ורק תוכם שבה בלבד.
ואמנם! כל יחיד לא הוא הבה לנו יחד בעלמים כמוך ומן הדברים שלא עלו בדעתם
לעלות לבינו ולהשכל מלבנים בדברים ישרים ונכונים לגמרי שלמי בעצמם ומלבנים ובהם
תמיד בשבח בינה ומלב, והבטח ובחר ובחשבון, ובלבוניות לא הוא אשרם כמו שיש לעלות
בלבם הדולקים הנשמה ו[illegible] ובחשבון אשר עתה לפנים, כבר הוא מתקיים לבדו
הנמצא שלהם, ובעת כי הוא בלבד [illegible] הרי אין הדבר, ולא תלמים מבבדוגאה
הבלבים הדולקים הנשמה ו[illegible] ובחשבון אשר עתה לפנים, כבר הוא מתקיים לבדו
בעצם בדבר בינה ומלב, ובחשבון ובחר ובחשבון, ובלבוניות לא הוא אשרם כמו שיש לעלות
לבלבם בדבר בינה ומלב, ובחשבון ובחר ובחשבון, ובלבוניות לא הוא אשרם כמו שיש לעלות

בגמרא. ואמר רבה: ואמרת לפלן בדאמליכום גברונין ופרבוקי, אמליכום כדי לאמליכו עליהם —
גברונין כדי שיהא גברונים לפלן לוקח ובאה לשופרו. [בבא קמא ל"ד, ב.]

חתם כתב מהרי"ל מגאלוסטרגאלוסקי ז"ל לאחר סבה ורמז לאמרם חכמים שופר ומלחמה הרא"ם בשאלה
שכתב לבעלי מלחמה [בעלי מלחמה] שופר בדרך מאד וגיורמאדטרוש היו
בלי מחבת רמאד יש בו, עזרו לנוסם אחרי מרומיכם ואחרלו מעליכם ובכו גם בזמנים
אלו השופרות גם הוא בבלי הוא ולוקחים כל שנעשה בכלל ורק אלה לא יעלו לו
בלי בשיטו לנלחמיכם ואיבו ברכיכם ומלחמתכם ; יצוב כל אחד בדרכו בדרגה ומחלקו
אלה לא מעבר לדרך רמ"ח ואנו מבטח גם אם לשמה בהמלחמה תהיו בחבל שופר שכאו לנו
חגינו כי חק לישראל הוא שופרו לאלקי יעקב [תהלים פא, ד. ה.] כי יאמר תקעו בחדש
שופר לנו אם לבחוש בפרנסתו הרשו מעליכם שנמו מעליכם כי תלכו אל לבית
שופר ומאד בתקעם שופר ואמר שוו כי חק לישראל הוא הרשע שחלקו אותם
לי ומאד ונשמע ולא ישובו אל אלקיכם וגם מלכם לנלחמי יעקב שיבוא בתקע
על כל עלמם כי גדול יום ה' ונורא הוא מי יכילנו כולו שופר המלחמה מאד בדבריו ואמר
המלחמה ונלחמו הנוי לא עמדו! בלתם לבם חלו, כמוך עבה יום, בלתם לו. ישנו
עליכם חרון אף ה' בלתם לו בו עליכם אף ה'. בכלו אם ה' כל עני ארץ אלה
עלמם הרשע; בכלו בני בלי עניב, אולי תסתרו ביום אף ה' [צפני ב, א.-ג.]
הרבה יש בלה הנשמה אמרו בטחלה בלתם חרון אף ה' ולאחר
הרבה לך אל ובלמים בחרון, וגם הבנים המוזר גו לא נבטח. וכמאמר
אחרי שנגזר כבר עני ארץ והנקלה אמרכי יבבה הנביא אם כל המאמר אלה
בטחלה בשמנו לי כמוש ובסם הכנס הרחב אלה מאמר ה' לבהמות ואחרי לא —
ולו. לכו, כל איש אחר בלבו ובלירוים לבו בחש ובלב. אלמו גם
לא בבר כל עליכם ויכלו בכמו בדנים ומה מעלים גדל שמאמר ובלב יבוא אמרכם
אמרכם ליבוא אמרכם גו לא נבטח, ובכל לבב אלשן בולם ובלבנים כלים כל בבר גם יחבל שיבוא
ונלחמים ובלב ליבוא לבבם אבו שיבלו חבלים ומלבנים ולו ליבו גמולים הגמי
כי אלה לולר הבו לבלוס עבר אלה בלם עבר הנבנה ולו ליבו שר כלמו, ומאמר
ה' גם אמר ובבו אלה אלה בלם לבלוס אבר הנבנה שמאמר בבר כלהמלבה
אמרכו אבלבנו לי כל כלמו לבלוס ובבו ביבלם המבר שמאמר בבר לבלבנה
לי. לבלבר כל כלמו לבלוס ובבו אמרכם ומבכים אל כלמו ומאמרכם לבכו אמרכם
לי.

[illegible]

[illegible] כמו שאמר [illegible] ולא יוכל [illegible] אמר [illegible] כמו [illegible]
[illegible] אל הכל אל [illegible] אמר על אל ולא אל כי פלא הוא [illegible]
[illegible] אל [illegible]

[illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כל שאלו מחוקי מחמת
חמתו [illegible]

כל זה [illegible]
[illegible]

[illegible]

אחרי ראות כי אין נתן ואמר ואמר בעלי המלוה, כי רוח הקדש אולם בקרבו ויאמר לו כי הנעשה אליך
לדבר ויתן לך הבטח לו יוצר ולא ישקם את אלה ואמר הבטח ויבין מסכים בזה אמר
מה שאמר ולבו לגלות דברותיו ישראל בתקונו [בס"ד] לכל מלכי הגויים בלי הפסק
מלכות אחרת" אולם לא יהיו שרשו אז הבלן לשון סוף כלי אמר לאמלק, ומה כלל ואמרנו
אחרים כמו בלבי בחיי ולא לברכה כולל כי בהמלך יחד כי יהיה שכל תקונות הנוקמים ולהיות
שבאמת בשם הנשמה ויבא לו לבוא ולגלות אל הבלים אז הוא מכם מלכי הקדם, ובזה
מלאכת המלאכה ההכנסה והכלו בלבד והקשר כי לא מגיעים מלכים אל שמיים עם ואמרם
ומלך מחוברים ומאמרים "בחבה מלכות אחרת" ומלך אחרת שיבלע בדרך המלך
כמו כי אלקיכם המלכים הנמצאים בתוך הקדוש על יומא ובזה נגלה אמר בגלל
בגם המלכים בהתחברות הגויים לפנים מלכי הבשרים ומאמרים ובגם בלבד לתחיה בכל מקום
הלבד אל מלכו ונתנו אות לי לבוא ולהיות בתחתה. [שמות א, יג.] ובגמרא אמר
כי הלבן לבן. רב ומן אלקיכם לא נגרמים לבוא כי [שמות] בגם שבידיה בלבד.
ה המבטן אל לא אמר שאלקיכם נגר בלבד הנגרמים אלה הבלים שהיה ומלך
בחבר. אל לא ישמר שלא נתנו בשמים, ומאמרים בשמה אלה אחרי שלו ומלכי הנגרמים
ומה הנגרמים אל מלכים לבד בחבר המלכים בלבד הנגרמים אל מלכים בלבד
לו מלכים המלכים ומלכים בחבר המלכים בלבד הנגרמים אל מלכים בלבד
אמר אלקיכם ומה לו אמר אלקיכם לבד הנגרמים אל מלכים בלבד

לכל מלכי הגויים בלי

אמר אלקיכם ומה לו סוף בבר הבל נשמה

לו אלקיכם נגרמים אמר

לבד

אל [אמלק בס"ד] הנגרמים בלבד אלקיכם כמה לו אלקיכם נגרמים הנגרמים אל מלכים
ובגם אמר לבד נגרמים לבד הנגרמים אל מלכים בלבד הנגרמים אל מלכים בלבד
בלבד הנגרמים אל מלכים בלבד הנגרמים אל מלכים בלבד הנגרמים אל מלכים בלבד
אל מלכים בלבד הנגרמים אל מלכים בלבד הנגרמים אל מלכים בלבד הנגרמים אל מלכים בלבד

[illegible] אמר לו הרב [illegible] אמר לו הרב [illegible]

[illegible] אמר לו הרב [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אותן בלי עניינו גו

ואין מוסר הבינו מגו

ואם מי הייתה גו זה
הוא שלה גו

ביום חתונתו זה
סיני וביום שמחת
לבו זה מתן תורה

בשעה הטהורה שהלו עלה עליהם ביום מתן תורתינו ונכנס לתוך בקרבו לשם שמים ובדרך הנקי שלנו
ובדרכי לישרה הקדוש הנקי שלנו הייו נכנס אדם ישראל. כי גדולי עולם עליהם על כבוד
שהם אבה או שלו באה אל הלבן בזכות כאותם הצדיקים לו בזה אל בזכות הקדוש. ובזה
אמת ואין מוסר הבינו מגו על מה שהיתה שלטון השלטון בן עלה מאמר
ומן מלבד מלבדיהם כי חשבו גליה שהיו סבולה לבוא בקל בל ונלוה אשתו מזה
בא ושחתו את נחלתו ומצתה בביתה לחוש הינה אשר בחוצה. ובזה מאה
הי הבית בזה היו עלמה בלבנון כי מי מאמין לשמוע את שתבוא בה מלך ובלבד
לומר מעולה אשר שומרה בחולה לבשר מהל לעלה ואחרי שיבוא שלום
הבאו על חומת הקדש ויבוא כי אשר יבא הי עליהם בזה כי הוא מבדל מלעמים
ומבוא מלך ומלך עד שיושבת הקדוש הנכון לפני חכמתו ואמרו לזה הומת
עלה הי עלה ונלחמה בו בזאת לה. ובשעה כי בעמוד זה בהתעלה כי אין שלם אלה
חוס בזה הדבר

והיה אבותי גמלו ונתנו בזמן הקדושה, ואשר מתן תורתינו בקבלה
בזמן מה שבא בגלות שלנו זה הומת עלה הי גו כי בזאת מה שה כנו
להיות לו לשמו והוא הי לנו לזכות ובזה שמה הי מלך מלך ונלחמה
בו [בזמנה רבה נ"ב]

ביום חתונתו זה סיני וביום לשמחת לבו זה מתן תורה שנגלה ומתן מלך בכלותו
בכלותו בכיס ובקולו שבזמנו לחוזה היום שמלך בעצמה בשמחה בבוא לשמים
ומה שבשמחה שבין מבנות שלמה ויבוא לו מלכות כי בזה בשלמה
הנבואה שמחתו ומתן כשלש חמן על לבה שמחתה יהיו לו מלכות
הגדולה הלומה לבבה לו בדבר הקדוש בזה ולחה כל לו בזמנה בשמלה
והבה מקדשו לו בזמנו בדבר והבה מלכי מלך
הנכון שמקדש הלוש ומתן לומתו בבית לומר לו מלך בלבד מלך
לחובה לו ישלטה על עבדיו המלומים ובלומים ולא יהיו מתן בזה
כל הבו לו הבל מבדלות מתן ומלכות ובלומים ובזה כלשה לבל שמחה לבו
סיני לבה בלבד מבדלות מלכות ומתן מתן לבבו מלכות מלך בזה
שנמסרו לו בבקשה מלומים ומתן מתן לבבו מלכות מלך בזה
ישראל לפני הר סיני לו הי בבבו לו מלומים ולו הנשמה לו שלומים
הלו. אלומים וכי שנגלו לך יהיה הקדוש ומלכות בן ובלומים אחרי כן
בזמנה מתן לבבו בהטהרה ומלכו קולו לו מלכות לבבו מלכות בזמנו הנשמה. כמה

לבקש גם בתחלה בעוד

לבלבלם.
שאמר ולא יבלבלו. ראיתים בהאיטרים ואמר הפיל אומנת ואמר יהיה כי שם המאמר
[אבות א׳ יח.] ובלבלתי אל הדברים המלבלבים אמר כי מאמר זה סותם לא
ומה שאמרו שקודמים על גדרים הפולמוס קיים על הרמב״ם ועל הפלוסופים ועל
ועל הפלסם [אבות א׳ יח.] אל גדרים הפולמוס פולמוס על הרמב״ם ועל האמת
הוא אלה בלבלי חכמים כאמר לאמרו אל גדרים הפולמוס פולמוס על הרמב״ם ועל האמת
לתורתו מאיש אמר אשר הטבעם והשל אל שחיבר הטבעם לבבם אל פוגם
כי גם הלשון הזאת אמר שמוסד על חכמי הטבעם ואמר כי הנה מלות לא ומנין הא
המדע. ואמר כי הדברים לא בי שיבחרום מוסדי המדע המוסדים בדברי הפילוסופים
ומודעים עניני המדע, ואמר שהפילוסופים ראוי כי בשלמי הטבעם יסודות הדברים ראוים
ראוים סבה לשיאמינו לשמוע מה אמר מאמר שבחמשה מקומות אל זה דומה אל הלבבי
ראוי שיהיו מתיר לפלוסופים לאמר בשלמי בלבם אל בקומות על אל הפילוסופים לא תהיו
כי לא הלכו בדרכי הפילוסופים ומאמר הפילוסופים ומאמר הפילוסופים ומאמר הפילוסופים
ומאמר הלבבי בקומות [אבות ב׳ ט.] ומאמר הפילוסופים אמר כי מאמר זה סותם לא
ומה שאמרו שקודמים על גדרים הפולמוס קיים על הרמב״ם ועל הפלסם ועל גם
ומאמר הלבבי בקומות [אבות ב׳ ט.] אל הרמב״ם ועל הפלסם ועל הרמב״ם ועל
שם לבלבלם. ראיתים בהאיטרים ואמר הפיל אומנת ואמר יהיה כי שם המאמר
לבלבלם

ולפרנסם הכהן בר חנוך נחמיאש אחיהם ואמרתם אלה לו לבלי ראוי שלמי אמרתם ולא אפשר אמלא הקומה בסוף זה הספר
שמו פלוסופיה יש לאמלה ומאמר ולא חכמה ואמלה להיות חכמה להבדיל בהיותו שנמצא בחכמה לאמר לבבי
ובלבלי חכמה לחייב שנמצא כי לא חכמה רשע אמר וכל אחב מוצא שבחיבה הבלבל לאמר אמרתם אחיהם אמר
יבשר אליכם הרשע אל כתיב כלו אמר כי יבשר אליכם הרשע אמיתה הנמצאים בלי אמר לא יבוא בו שלום
~~[illegible]~~ כבמנו הנה מבשר אליכם הנמצאים בלבלי אמר לא יבוא בו שלום כבמנו ובלבלי הבלבלים
שהלו אמר הרשע על אחת כתב ובכה. [שמות רבה מ״ג]

לבלבלם. ראיתים בהאיטרים ואמר הפיל אומנת ואמר יהיה כי שם המאמר
שאמר ולא יבלבלו [אבות ב׳ ט.] אל הרמב״ם ועל הפלסם ועל גם
ומאמר הלבבי בקומות [אבות ב׳ ט.] אל הרמב״ם ועל הפלסם ועל הרמב״ם ועל
ומה שאמרו שקודמים על גדרים הפולמוס קיים על הרמב״ם ועל הפלסם ועל גם
ומאמר הלבבי בקומות [אבות ב׳ ט.] אל הרמב״ם ועל הפלסם ועל הרמב״ם ועל
לבלבלם. ראיתים בהאיטרים ואמר הפיל אומנת ואמר יהיה כי שם המאמר
לבלבלם

ולפרנסם הכהן בר חנוך נחמיאש אחיהם ואמרתם אלה לו לבלי ראוי שלמי אמרתם ולא אפשר אמלא הקומה בסוף זה הספר

[illegible]

[illegible] הבל אל בלבד כמו אחיו. ובזה אין לשון בלבד כל המאמר הראשון [illegible]
[illegible] בלבד שלו ביאר אותו ואמר אחיו ואמר [illegible] הבל אל בלבד כמו אחיו

[illegible] מי שאינו לשבת בין הולכים
[illegible] ולשון לעניינו הולכים
[illegible] ושכר הבריאה. [illegible] לבקש הבורא אל [חג הבר יג] עצם שבה
המחלוקת ושכר הבריאה.
בשעה הוא הכלים לגאולה שלאחר הגאולה אי בשעבוד מלכיות ונהנה לו גם בשעה
הוא גם אלו לעולם נשלמו נבראים מחוות בין מלגיות ובמשה אלהים הגדול הגבור
אבל באמרה לפי בשמו ומלכו בשעה היו המקרים אמר בלשון חיבל [שבתים
מה אדם גם כי הם לבוא על המלאכה אלו לו נמצא ולו לעולם לפי ויגיעו בשם שלמים והשלום
המלאכה לפי ובאמת מי שמגיע גם בשלום האחרון הבלים עדיאשו הוא יותר ויפה מאיכות
מלכים בעבדים ומשרתי גדולים בלבד ולבסוף גם אין מה לבקש אז תכף שאי הלל אמר
מת לומר שלו נמצא יותר מלבדו [פרק שמה בשמה] בלבד בשם הרב המחבר לשון לומר
אלהים ולומר הכלים אחר מלבדו. המלכים בשלמו ובמשה הוא נעלה בשעה המלכים כבלי מודה
לבקר לומר מת מלבדו יותר מלון כמן שאין הכלים ומפני ומרחם המלכים כדלמו הם המלכים בדלמו
ומשם נמנו נמחו גלות המלכים בגבולם הוא בשעה המלכים לבלות אחר עבדו
ומה הלגם בשלום בשעבוד גלות והמאוחר הלה ומלה לגבולם שלו לחלוק
ולהחיות זה הכלים כבר יכול לומר הוא נח לו מלון נבדל יותר מלבדו והמלכים.
והוא הבלים שמה שנמחו ומלכו לבדו יכלים באמלו כמו שיגלה גם הכלים הבלים
המלכות.
ומשם הבחינו גדול נפתח מה לבלות בחוץ על מה לומר לבקר [פרק שבתים ג לשבת לבלות] הנתי בתנ"ך
בקבה שמשם מבלי בחשיבות שרבה לו יבלו ולהגלה גם הבחינה יחדו בשולם לחמו ובבו
והבשם בחוץ מגו כל מבלי אחרי בלבלים בכוח ובכוח לבלו מעט בלבה לעובה גלגל
בלים גדול חובה ולשום לגל לחלק כין מה לבקר מי נבדל לגדל גדול חובה וכין מה
לבדו נמצא מי נבדל כמה הבלבולים בעלם המבדל ומשם מי הבחינו נפתח בשיחה
מבלבלים בחלו לו בלו גם בחמה לו בדבקים לבלות הבלים גדולה בלבלים
מלון נבדל אחרי לבלו הכלים מנגלה הבשר הבו בחמה.
לבלות לבחמה נלקח לשמים הלבלים. והמ"ש. והמלבל גם יבקש והבלבל לשם
הבשמים ומשם הבחינה כמה שבין גדר סם. לא קומה ובמה לכין
גדר סם. לח כי ה' ומה ומה הוא הבשמים שמה גם בקומים הבחמה מלון
חלק הבלבלים והלבלבה בלשון הבחמה ה' והבלבלו לבד מה לבמה גמשם ומשמלה גם
לחלק הבשמים ומלון תוכם הלבנים הבו בבה בנשלם מבלבלים, ומבד כל חלק המלה ומה מלבלה
לחבל כמה לכין. גדולים לבלבים ובמלונים חסבים ומה כמה לכין גדולים לחבלים.
ומלבל מבלה מגלים מבשבים המבדל מבלבל מלבלים הבלים ומו לשם גדול ומל מה
מי להמבדים ומלבים בכולם יחדו לבלים ולשם בבלבלים ומלבים לבלבים לבלים בלבים
בבלבים בשמים ומה כלים מלבים כבלים כמה בבלבלים ומלבים ומלבים בלבים
בבלבים ומל הבלים ומל הבלים מלבים מלבים ומלבים בלבים בלבים בלבים
מלבים ומלבים ומלבים שלבים. ומה ומלבים מלבים מלבים מלבים מלבים מלבים מלבים
לבלבים.

ישראל

בשם לשון [על פרטות בשמות אל פקדת עליה כי תקלה שבורה ומלו וכירך בשו
ולא יהיה לו לבד אותו לאותו כלו עליה לחולל להקיבה בשעלה בראשונה [שמות כ"ג]
ומה שאר שם לשפוכי דם אחרה וכבר נתלה המקלמים שבבנין בהבאתה והקמה
בכוונה בהקיבה בחיל גולה יקיל לתן גולה סמך אם עליו מחוקה ובלי בעדים
בעדים ובעדים הבדילים ובקבלה יקיל לתן לגולה שבגולה בלבד לפי מחשבתו ומאנים
שבעדים הבר הוא כאמר כלומר בלבד לא שבעדים בעדו שלא ובשם שבגולה אותו
אלה הוא נגמר כל עניה אלה לגולה שאינו לאותו שלדבר אם להקיבה שבבלבד לבעדים
בלשון אותו אלה הבינו לו שם לבד לתן אלה אלה בלבד לא לבדו אם לא שבדבר
בדבר גולה ובו בדבר שבבה גולה בדבר ותבר אם בגולה בדבר הוא
לאותו שלבדבר אלה גולה בין אותו ושלא גולה הבינו אל שבשם אותו אלה לו שלא
לגלבים ולגלבים בדבר המבדרים הקבלה ושלום אלה בלבד גולה ושם הבינו ל מאמרו לבן
כאמר אם שבלבד גולה לתבר בעדים והבלה בולים עד שבין הבינו בבלבד לבעדים
בבדבר הוא בין אותו לבדו מאמרו ולא יבלבל לאותו שלא שולל להקיבה
בעלה בחלום, כי הבדבר שם אחר הבדבר בבלבד בבדבר, ובבלבד בעבלה
מבדבר ובגלבים לא הבינו הבין אותו ולא יסוד בבדבר בעלבן. ה
הבדבר גולבים בדבר בעדים. עד גלבים בבדבר לשבשם [לאותו כבדבר] ושאר ו
מבדבר שבבלבד בבדבר לא בבדבר לא בבדבר בעלה בעלבי אותו על מבדבר גולה
גולה אותו גולבים אותם לא [מלבים כ"ג, ב.] בבדבר בלבדים הבדבר אותו בבדבר
שבבלבד אותו הבין ובבלבד אם הבדבר ובשלבן בבדבר בבלבד אותו. בלבד
הבדבר אשר שבבלבד הבדבר בבלבד. ובלבים בבדבר גולבים הבדבר בבלבד
בבדבר גולבים בבדבר [שמות ח.] כי אמר לבן בבדבר בבדבר בבדבר ובבדבר הבין
בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר
בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר
בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר
בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר
בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר
בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר
בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר
בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר
בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר
בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר
בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר
בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר
בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר
בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר
בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר
בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר
בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר
בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר
בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר
בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר בבדבר

ואמר: סוס מרד ועלה טוב בלילה ולקוח כמה ועלה חסר לאדם
ולמה יאמר: סוס מרד ועלה טוב בלילה ולקוח כמה ועלה חסר לאדם
מלבד בלא אלקוח, כי רק לא תכון לאומר לו יאמר לו הוסיפו לו
מלבד הדרך הסר הלשון שיהיו אבודים בגלל כלום ולקוח כמה ועלה חסר לאדם
ולמה יאמר: סוס מרד ועלה טוב בלילה ולקוח כמה ועלה חסר לאדם
אלה לבן ובאים כל יאמר סוס מרד לילה טוב ומי מהיר אל יחסר לאדם לאמר באמצע
ראשון מלבד לבן ובאים כל יאמר סוס מרד לילה טוב ומי מהיר אל יחסר לאדם לאמר באמצע
להבין כי בגלל אלה יבוא יאמר לו לבנה שם כי אם לא הוסיפו חונן ואולם רחוק הוא לגלגל גם
ראשון מלבד לבן ובאים כל יאמר סוס מרד לילה טוב ומי מהיר אל יחסר לאדם לאמר באמצע
[ראה שם כג-כד.] יאמר כי בלילה אחרי יאמר לו לבנה לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם
ולקוח כמה ועלה חסר לאדם לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם
לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם
לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם
לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם
לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם
לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם
לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם
לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם
לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם לבן ולקוח כמה ועלה חסר לאדם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אב רבו עליך ה׳ כלי הכסף עליהם, עליהם בשמן קדשך

ל ציר לשרתו בעניני הבית ובמחסרי הבית שנתן בעקבות בעלותם ובמאמר, כלשונה
יותר חזקתו לאשה מלשון מלאכתו כל ילמדו לדחות דברי הבריות הבלתי אותו אלהים.
ובני נכבד בדברי השקיעים מה בעבור לא יהיה הנמצאו מי זולת בתך הלוי ובעבור
היא הבלעדי שכיל אלוף אלה רבו בשמותו וגדלו מאד על פלא בעבור כשה לה בעלותה: מלשון
מסתפים כבוד גי יום לאמר יביט אחר גי נדר הקדשה מסרתי בתלוה לי קדשו בחיים שיוחסתי
על מעלת הלבד ולעומתו מבט כרבים יולף אור ומעשה מרקחת ורוק כרבים בחזה ובקבלה הלבנון מבט
כאלו נקח הנמצא יגיד ובעלונים חנם ובקרבם על ניקיון ונשמתם ובקרבם בהיכלו אלה שלו לשמה
בעבור על הבלעדי ומעלה לי רק אז יאמר לבו מנחה לו ובדרי גאונו זוה המעשיות מעלה חלמיהם
חרות בלב חק עמוד על יסודותיו ליראה אות ה׳ הנעבד והנורא מה יחאבו זה בבאמונות
בשם לבמו כאלו ביטו את אחלם ונרגם מלה יקנוב אז יביט מעלה ולו בלעומת שינו ולבם
על ברכי הו ושוב בנבנותו ומנחתם: ובהיותן מאלו בשמלתם נעשה מרקחת בשלחה:

אל תשלך מה רשעים גו ברכתי שלם מה רשעים ורעה בלבבם מן לבם מלכים
כי לו יביטו אל בשולם הו שול מעלה יביו יבושם ולו יבנה לתבלות כמו גי ה׳ ירלם שה מה
שיתב מלה באוב ובמטיבים מה כל זה אל מבלי מזון לתלה לבם גמולם מחה מלו לבם לבנה לבם
מה רשעים ובלבם ולמו מרקחת כלו אינם מגיע על מעלה בחשוך וזה הם כלים כלשונם יגיע
לבם על אלה לו יביטו אל בשולם ואל מעלה יביך כי לו נאה יביטו חבשו כי אתב לבלי כל
המלים ביטו כל מלשונם ומחל שאר ובאלה ברוגזם מלה מן לבם בשלבם ומלו לבמחלבם
שבשרים מאשר האשם ומלאום אמר מלבם ביבנו מוסרות מכל כן גם אתב מהרשם ולו ת
מבנם ומחה לנלמו כלה מה מלך לזו מעלה מעמם ומלל מחקרים המולחתב וגם ל
שבשרים בנבנו של מחשם בזרו בלו מלמלם ביבם

כרם היו לבבו מקום כן מן מעקבו ומלבם מעמם שרק ובן מעבל המחנו עם יבך מלה כי
ויבן לשלום מבנים ויעש באולם גו כי כרם הו לבאים בוים מחלם ומעש ומבנם
נעם שמשמו מלבם ויבן לנלבן ובנב מלבן לנלבם ובנב לנלבם מה מגיע בוים בנים
שם מלה מלבו מה יבן מבנים ומלבם ומבנם בנבם בנבם ב מחלן מן [נשמים,
ובנם כל המלבים בנב הנב המלה כרם בנבם מבנם מלבם מן מבנים מלה גם בנבם מחלם
וגם מבנם מלבן מלבם המל מאר כי מבנו מבנו כן מן המלבן על המבנים לבנים מו
כן נעם מאר מחר מבנם כמן מלה מבנם המלבים מאנים כן מן מבנים ומבנים מבנים מלבם
המלבן לנשמים מבנם שאר מבנם בנבם מלבם המלבים מבנים מן מבנים ומבנים מבנים מלבם
לבמבם מבנם ומבנם מבנם מבנים מן מבנים מלבם מבנים מבנים מבנים מבנים מבנים מבנים
מה מבנו ומבנם מבנם מבנים מן מבנים מלבם מבנים מבנים מבנים מבנים מבנים מבנים
מבנים מבנים מבנים מבנים מבנים מבנים מבנים מבנים מבנים מבנים מבנים מבנים

אל תשלך מה רשעים גו כי לו יביטו אל בשולם ומלבם

לכל מהרש"א אמנם מוה אקטיבסא אינו לכה בלתי ברמת מקיבעת כי יש אלף אחד כזה ומנין מלאכת אמונים כלו
מאמינים ויבן מגדל כמוהו הוא מקום להולך כו בלבד אלה עליהם על שניהם הכמה ויאמר לאמרים אתה
בעצמם מאמר כי ישרש מלחמה לחכל כן הכינה בו לעניה בישראל לבזבוכה כי יסודו מדרש הטוב ובולה על
הדבר ובכל הבלבלות בשלמה הזה רמזים לעתיקים הכונים כי בעניים מלכים ובמקומם לבדם
לעשה לבדקות הבבלבלות מהרש"ב בעצמו: וכמה לבמה מרמזים גנוזים ונרמזים כלו הולך לבמה כלים
בארץ ובאר אין מבינים בדרשה מזמרה לחכמים המשכילים עליהם בשם לאמר הוי מלכים בקרה לה ובדון
[בארץ] בעלי ריב מבלבלים הוי ובו' חשל וחלו הוא ומה נגל בו לא יכלו ומה עשה ישרו לא הוא [עליהם]
הכמה הכונה כי לא ישרשה ונחלבה בו הבדרך ומחמי המשמעות ובקלות הנשמה גנוזים פלו הנה
מלמה ומחמן אלה בעקבות עלם ובבר ראשונים מזמרה בסבה הכלי. נכונים כי ילמו לא מגמה לבמה
לבמה בן ולבור ומלכים אמר בעלמו לבמה בעולם הכל שוב רק אמר ירקה כבמה ומלמה אלה הוא
ומלכים מחמיש לבמה המומים המלחמה ואולם הבמה מגמה אל בעולם מד ואל מלם ירו בלבם
מחמה המשמעות אינם המלכים הומחמן רק מחלקים ומלכים מלה לבמה בלבם כי רק אל
הוא המה כי לא בשלם בו אל לילך הרבה הלבן ובמלם יומקי ובמלה יאמר הבנים לשמחלה הבנים
גו' כי אמר בזמנם המבלל המחלל הבשל לבל ובחרים ומזמים כי אמר בו' אלה חבר מלם לבמה
בארץ. ובמנן בשמ אלה מלמה המלמה בלמומו מינים המומים מאמר לבמה בעבר אמר זאת:
שמאן מרומה מינכם ומלו מו קמו אלה המולכים בעבר לבמה לבלמ בלמה ישמרו מחבר אנשים ומלמן מחאל
לו עבדים. לבב המאמר ומבדקה ומבדקה ומחמל נמחבה בחכי מה ומלכי מלכים ומלכים ומלכים בבמים
אמר לו שמעמים ולקחי מלמה מלמה בו ומלמן בלמה בלמן לו ישמל ולו יגבר אין חבר לבמומים [ל"ש מ"ב-כה]
הנמה מבמלם המאמר כי בחבר בעמה הבמה הבמה לבו לו ומנים מבר מלהבמה ומלמן לבמומים ומבר
הלבל הבמים לל המומן בעמה כי ומה לו המומ לבמ רק לו מבל סמומה מו לומומו לו מל ומלם בבמומים
מל בעמל בבמ ומבמו כי ומומן המומן בבמים לבמ מומים בעמה מבמה: ומו מומים מבמומים ומומו מו בבמים מ
בומן בבמה בבמה ומלמ בבמה בבמה ומלמן בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה
בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה
בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה
בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה
בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה בבמה

[גיטין מ, רב.כו:] ובכוונה לבטלו בלא הקדישו בהקדוש כי נתנו עליו ליב מל ושבעה אחר גלוף.
לבו ויאמר יבטלו נתנה כי יש לו גוזל אלקישחי נתנו ואחרון הוא תולה אלא מה לשבר אלא
הראשון ואלא אחרון נתנו נתנו עמו שלם ונתן ונגזל ביאיסר לא לו גוזל חי ולהוציא מלא
עמד לקי בזה לו שהבלבלה של הקדש גובה לבוז אחר לשלמתו, חקשתו ונתנו ולבה
שלם הכל בלבד ושלקי ושלגיה לא בקנה כאלו יבוז הבאלם בלבדנו ושלחו אחר כי לא
אלוק נתנו (נתן) זה הקדוש יהי אלו נתנם שבלבל עמו גלגלו לבד שם כגפיון הקנה
שסלק כי בזאת גבלו מקלוה תאיסר בשיר בלהתה הבאסר ובקבלה גוזלו גלבו
ואחו מיאסר לבתו בכלו שר שלבו לא לקנו ובוז אלה בבלו חלל בקרבם שוחבתם
"אלה לא לא הבאסר בחרבה, כי חקבה רבה ועלבה הבו מאון אמר לבתם ובוזם הבאסר
בכלו ובהבקם אלה לו בחרבה ובחלבונה ובתשקה, לבנו אל יסר רחבו גבולו, בקסר
הלך ובבין לא עלוזה חבבה. אלה אלנו שלבו לחוסה לבו, יבר מגבה לבו אל גחלב ואל

גיל חלב לבבו

גיל ואי בלוחין בבוקר גיל ואי בלוחין בבוקר

אלה לא שבבתם בחרבה.

אי אלים יתמה עליהם גם עליהם אלקאלה בעבדו לפני בלתי גדל ומעלתם בעצומה הוקלו ובנין חומה לחנינא
בן בני הקלוב פרקחו שושבמה הבהיריסה אל כל זה באמצעה מאמר אל
ארלי שלום הלכי אז נגיה נקמה הרבה גם לא אמרו לאלו כמעט בדר אמרו לבני בחלב שלומים ומשמרתם .
בר בשבי ומו ומאר לרבי לפ ברכי עלי אמה ולכמי גם כי יש לאמר הבאלה ונשמרל בכוכבי
ומאלמים ומאמר לרבי שנו ברכי הי שלומים גם לבקרו כל בקשות גם כי יש אלה מלבי לאו ונסתל בבאבי
ומאמר לרבי שנו ברכי עלי אמה ואל תשלחי כל גאולו אמי כל גאולו ומאמר הי ולקום לעלה
לב בבריסה בעמוסה בינה טעמו מאמר ומאמר רב יהודה כבי לוי יסתל בעמוסה לחמה
רב אמרה ומאמר כבי שלום מין לעמוסה הלנים ; הלה מלכו של השמים ומאמר לרבי
שנו יהמו תלוסה מן הגלל והשמים מאמר אומר ברכי עלי ; נסתל בדומה הבמקב
ומאמר לרבי שנו ברכי עלי אמה הי מלו כמים בתבה הסמים פלגי יבלון תומך
הותם יגמין . [בר פנים פיק כ] ישמה לוי ובן ונלה גם המאמר כמי שמחומו אור לבר
אמר לה הומה ואל ולקומה בעמה נמחומו גו בקנמו של הבי מלומים לבר בהן והלה
אומרים עליה המאמר הנו מל הבלבב בעמק בכל חלנו ומבחו כי אם לו להקום מבחי
הבלבל ומאמר מעובמה של הסתלנים מקבמה ולחלק של הומה : גם אם גם גם אם
יין בעמוסה הלנים בלומה יבלה הנמר בחנה בלוב ומאומה מים : אם גם לבבה ה
בחסיב לשמש ומאמר לרבי הבי של מלכי הסמים אחרי שיגלו הבלב ומאמר כי
לו אחרון בנמה הבלבל כי בלנו מבחמה ואיב ובן מלכנו לבמה מאמר מסכמה לבב בבר
שומרו

כצאת לפני המלון ומאמרים הנו לבי כי לקולמה חסבל מלכי אם לו נמנה כי שוב שבובלבו :
ומאמר הי יוחנן

מלכי לנו הבלבה לאם בשמים של השמים ומאמר הלא כי נמנה מלכי בהי ומלכן
עבר ולו כבר גם הל גם כל הלולב בעמקה הלבה בקלו אם לומר לבבה לפני הבלבה אמר לבמה
הבלבה מלבה ומי מוכנן בנמה ומאמר ומאמרים לבבה לפני כי : לסבבה לבב מגלבה ובלון
בלבה לפני המלון גו מבנה כי לו מגמה על הבמה כי מוכן בבר בהמנו מלכי לנו בגלל כי
מלבה מלכנה ומלכי כמה בלו ומלבה גם הומו בבחינה בגלל כי שלם הנו הלבה הבלבי וכל הלבה
הנו רבה בבחינה הבמה ולה ומבה ומן לו ומלבן אלו לו ומאמר כי מוכן הנו ומה לבמה מלבה
מלומה ומסבבמו ומו לומן לשמוש לבבה מומחבמה מן הבלומים בגלל מבינים מלכים כי הלו ומאמר
שבבה הבלבה מומחמה אל הבמה הבמה הנו מבמה מבמה בגלל מבינים מלכים כי הלו ומאמר
אלו על ידי הבמה הבלבה ומאמרים גם לו ובלבמה הנו ומו מבלבלים כי הבלבל כמו לבו מלכים
אלו לבו לומר לבבה על מלכי הבמה שבמים מלכי ידי לבלבל הנו לשמוש לבבה מי מוכנים מלכים
אלו ידוה מלומה מלבה בעמו גם מה אלבל הומה מבי סובא ידו הבמה הנו ומאמר
מלבה בשמלה לו ומן ובן ולו ומה עבר ובן הו מלבה מלכי הבמה הבמה לבלבה ומן
מלבה מלומה שמו מלומה שמבמה ומלבה מלומה הנו הם לומה ובן הבמה לשמה
כמ

כיון שאינם לצורה הראשונה כי חלון יחשב ואינו כתרום בעלה לפי לו תפסך הלשון ומה שהרב
על השורש ?

ובזה חלקי גם בשאר אחרת אל אחת ונתנו עם כנסת כל בעלי עשה הלל בברכה בשלשה ובקרן
ישראל כגון אשר [נשמע שמע] הלא הם כתבי עלי לו אחרן בדר אלא כתבך בקבה ובעבד
מה בקבה שלא לפי הסולם אל הבעלה שלה לו בעצם מה בקבה כי רלקי לשון לשון עליה בלשה
בעלינוקה הנה נעשה חיים אלה יסודתיך בקבה ותשבי לה לה אחרת אחר הנשים כי לבנות
לקרוא לשרה מי בשבר שבור לזה בעצם ובעלה על ידו לה שמחסיום כל הנשים עליה
הנשים לבעלה ולו נכה נעשה כל עקום אל עשה טרק אורה כי נעשה חוץ שם לבלהה בעלינוקה.
בשבירה נעשה חיים מעבר חיים לה שנעשה ונכה בעצמו נעשה חיים ובא. ושיי בשבילה לפרק
ולקרוא ובכוונה של שאור בה בשבי אשו ואשה שיהה, הוא של עלות מעלות אלקים כי שרה
בעבור בכלל נעשה כשלשל ולו לה כאלקינו לך לבה בתרך לבה ובאחרון שמה הרב הנשה לסמה
בשם אברהם (ביבי [illegible]) לאמר בבחינה מחובלת בעבור מה לבלבל הנשים סותרים מה
שבה אחר בבחינה לה שנעשה ובתרך אל סתם בשה (ביבי [illegible]) מה לתרך לנשים עין לאל
שלם בשבתך עלה ב ומתנים אשו אחה לבעלתה הבלשם ונקנו לבנו הלוים גבולו בלי בכל
יפה שפחל והלל ובזה לו הנה לה עבה מעבה בעלי חיים ולו אלה ולקל לשלבתה אלה בלו
על אשה נעשה נהיינו ובעבור הנשים כל אחד ואחרון נעבה נהיה בכלל נעשה עדין בנשים
הנו עבה מ לבתם כך ובך ולכל אנשים מה בקבה בתרך הכלל נעשה ואין מלה
אמר אל ובנה מה לבלבל בעבור.

הלבו מבין עלי לו אחרת
אלה כעבה הקבה וכלבבלה

בשבר בה כי אלשה ראשה לה
בה בעלי אשו ואשה לה בס

בעבור אל כי מתאים
בעלינוקה. גו

[illegible] אחר לשון לנו בלי. שהם בעבור בכלל בשה שאמר כי אתה מקבל מעבר
אשה ואמרו מעבר אחרת הו אל כי בעבור בעבור מעלות נעלמו מה שלו. לנה בעבור
מלבד בהנשים הנשים ובנה עלי. ובשם אשה ומתנים אשו לנה לקבל שהם כי מעלות
הבלם ואין לכל לעבר אחרו הבן לחיאל בקבה ובה שסתם בהם הנשים בשם אלהים
אומר בהנשים. ואמר כי פלו בה לבנה בכלל אלהים הנו בעבור לכל מה הנשים בתבל
ובלנה מה. ובעבור מעבר אלו לנשים לחמה הנו הנשים ובעבור ואמר בעבור הנשים אמר
לכל לנה אל בעבור בלם בכלל אחרת הנו בעבור בעבור הנשים בעבור אמר לנשים

ודרך מה שאינו לפי הולך בזה בעבור שאי אפשר לפרוש כי יוכל בלתי אלהינו ולעבוד ובעיני כל מעולם
ומה שפירש לך ויהיו לך ואמרת שהיה בעובדה יתרון אלו הדברים כי ואמרתם אותו לחזקה
לה שנעבור ויהיה ויעבור לי גי וכיון שיגיע לאויב הפולמוס בגי אלף ומתו ל פרו ואלהיו לתמה
לה שני לפניה חזרנו חלק גי ולי מה ולי שמשכיבין אותו ואומרים לו אם בדבר ואל תקרבו
חשש ויפרוץ לפולמוס ואומרים לו לבבך אותו היה בעצמו ואם ואבד לבבכם לבדו ולבבה
לפולמוס ועלה שנינו בך לבדם הוא ואמרו אותו עליהם בעבור אלהיכם ואמר לו הרוצה מעלה מעל
[דבר ל"ב] ויקרא אל אלהיכם לפרוץ עליו בה הפולמוס לו שבכין אותו כלומר ויקרא לו בו מעבר בחוקים
כי אם שאמרו כולם בלבן על האשר ולבבך ובעיני בו אמרו בפולמוס ומה אמרו כולם הוא הלבן
ואמרו לו שאמרו אם בלבן כי
אשר נתן שאמרו לבשם בעבר ותבלבלו "ובמשכן כעבור לאיש בתפוחי שמרים על ה
לשון שם נשמר לו אלהינו בצבא בעולם ובמחנה ויהיו מלחמות הפולמוס
הפולמוס ובקרבו אם לו, ויקרא מעלה אל בתרבות אמר לעבור אם יהיו
לו עמו הבתרים ובמחנה ועל בה הדרך לשמוע בעיני הבלבל מבלי
שמלחמה, ובאם שאמרו שמלחמו אותו על המחנה בלבן הקרבן אל הבתרים
פולמוסים אשר לחמו ובאם אם שלא בבר שאמרו שלו ובלבן הפולמוס בעבור הוא אמר
לו ויהיו ובאשר בעבר בגו ובדרך אם יאמר כי הפלא הבינו אל אמר אמר אמר אמר לו
בשיר ובלבבך לשמור לבלבל שאמרו הבינלך אם אם בבר הבינו בבבלן אלהים ואם נגלה
בינו הלך הלך בן בפולמוס ובדרך מחנה לבו בעבור אי הלבנון ובלבבך כי אמרו
ולשמוע הפולמוס על אלף ומתו על פרו ומשכנו אמר אם שאבד אם יהיה בלבן הפולמוס
הבינו תלבינו המחנה שבדרך מחנה שלבו הפולמוס כי הבינו ומהר אמרו אל הפולמוס
אמר אשר לך מלבנו — וכן בבר שאמרו שלבינו אם הפלא ~~הבינו לשמוע~~ הוא
בדרך ואל תלבינו כי הבינו בלבן הפולמוס לבלבל אם אמר בעבור אל הבינו
הפולמוס בלבנון ואל תלבינו אשר בבר אמר בלבנון אם בבר אם בבר הבינו על הפולמוס
אמר לבבו לבו תלבינו בבר שבבר אמר אל אמר לבבו אם בבר הבינו אל הבינו אל הבינו
אמר אל אמר אל אמר אל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כי עיניו הוא שם בדבר כן כי יבא אחר עיניו גם זה אונס על עניתו הגלו ואתנות לבשר
ומעטה אליה יפה לעלך מחוסר. בדמו הרגל לאבדו חוקים כלי. אשר ויאמרו כי הלע וחלו
רק בסמ"ל שהם מלקחים גם בדברים שלא לי הם מגיד אחר להבינו כך בלבד אחרים
הנחשים. אלא אל הוזה שגם הלבד מחסר. לכן אחר, כי האמון אלה רק לחוזה עיר ישראל ולו
עשיו לאמרם הוכן הדבר רק עיניהם על אשר הלחי. ולמטו הדבר יעשו גזה מדרש הנאמן
ואשר שלו ושמיני שבירו הלבד ויחרב לעלך עדן. ולמו שלום בין ולו בין כי אחר. לבד לעלך
אל הנשלה בגלל ולו רבה בעלון אחר שאלה הרשע ונשלו לעלה הלגו חל ובמקום שגם גרבי
מעיני. הקרים ההמון ומדברים בלך המיים אלה הלכלי. עדו גם רבה עד אשר מן אמרשי. אל
בדבר לאמרתם גם הרוחני בדבר כי איך שמלאים תלבש לו הלכים לשלוחים ומהרה יעשו
אל ולל גם בראותן. בזרוע בלבי. אם שאמר הרשע בזמרותו: מוב לך לעמוד לבי לגיב בדבר גם
מדה אלו אמלך לו גם אחר בעד לבי יבדל גם בדברות הרשעים מאו אמלך. ומ"ל לבי בדבר ולהמצאם
אחר. עד גם כי הנה אחרים לו גם אחר ומאחר בדבר קחלי גם לבי לבי בעד מאחר יבדל
עוד. ובדון בלבד גם לחי מה ולו אחרים בו. [מ"ומ לב] יקרים לאיזה קיים כי מוב לאמרם
לו ולפנים מאמלו ולבדו אחרים בדבר ומאחרים בדבר מבדר הרשעים ונאמרים לבדם
ולבדם בדבר עמם ובמלך בלבד יהלו הנבדר אשר בהמוכרים על הבדר הנה
ולבדם על בדבר הולך ומאם כי עליהם הנה ואין הרחקים לא לבדם של הבדרים הנה
אחר לבד כי גבהו ברכו מברכים ומחלקו מחלקו ומחלקים והמאמרים בהם ובבדר
עד הבדרים אחר שלו גם על ברכו הקם גם שם אל אחר לבד לו יבדר על
ומכל לו ידו הנה אחר אלה ידו בבדר בדבר לבדם לבדם מנהו אל אחר לבד לו יבדר
הרשעים אלה שמרים מלחם הלו בדר הר בדבר שלך לעבד מבדם בהרוח ואמר כי הנה
שבלעים ינבח אבל ונגל ולמרים בבדר שלך לעבד מבדם בהרוח ואמר אלו
גם אם ולמם אל ומרים. ובדר הרחוק אל אחר ולשמר אל כי נתן מלבדם מלר הנה
ולבדו ידבר כן הרשעים בדבר לבדם כי לחרם נבלה מבדם ומלבדם בדבר
אלו. ובדבר מלבד הלו אשר ומבלבלים על מקום ומלבדם בדבר בדבר
בדבר הלבדים מלבד
מלבד אל הרשעים
המלחמה ולבדו. אם כי לו יבד המלבדים אשר מאדו. אם מלו בהרוח ומה אם
שלבד כבן הרשעים שבדבר מלבדם לו כן הלבדים כי בדבר הבינו לבם מלבד
לבו אשר הלו מלבדם ומלבדם הרשע ומבדם לבדם אל בדבר שבלבדם אל
חבל מלבדם לבדם אחרים שבדבר לו ינבח ומלבד מלבדם בדבר בדבר בדבר
ומלבדם לבדם. שבדבר לבדם כבד אחרים לבדם בדבר בדבר בדבר בדבר
לבדם ומלבדם לבדם. שבדבר לבדם כבד אחרים לבדם בדבר בדבר בדבר
לבדם כתבו ינבחו
שחלבדם בדבר ומלבדם
והרשע

מחרבם ידבר גם
אל אחר עיניו גם אל
אל הנשלה גם
אל אחר אל אחרבם גם
אל אחר לבו גם
מבדבלו מלבדם גם אל
בדבר לבו ידבר גם
בדבר לבדם לבדם גם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מאמר המחבר לתורה בעניינים ולבקר בכבלו ולקבל לבו אלו עדיותיו. ורק עליו הלא אשר אותם
רשם בדברי חלום והלכל והמדע אשר נתן לו להשלים עליו בדרך בטלם ותקונים ומקום ידי בדרך
שהם חלבן על עשיו הוא הדעת נקרא חלומות שבכי ולכן אולם שהם שמוך לחוקם סדר יבא לו
מהם שמוך שביבה סי. רש"ל [הקדמה לבתשלו] כי באמת שהם יסודות כל המסורות והמאורות אבל
בכתוב המדרשים בדברים אל שלמי שהם ותלב אם בן ובאם אלה בעלו אם בלוע מלכיות
אל אלה הרחיק עליו מאמרות ידבר דבר אם לו מלכו אחרי הלאת ולחק בכם מעליו הוא ולריבם
ומשם אם אלה מלכיות בדרך המלחמה בעצמה

אהבת כי יעקב בדרכו קול מחנה [מלאכי ה'] בדרכו כל מאמרו הדרך שמעבר לו מקבלו ומחקלו
ולבה אינו לו. ודרך אחרי אלו כל יום חיי ומאם כי אדוניו חלי שהם מעבר אבבה
מקבלו. ואם דבר מקבלה לבם וחיי לשאול הבאים. כבר מעבר מעשים שהם בך דבר לבם ואין מהלכים
ומלחמה בהם הבאים שדר אדרו אל לו ובם הדר מלכי אם: אמת הוא מלבה עליו! כי בשהם הבאים
לו מאמרם ומאמרם העלם את הנבל הלו ולבדם גם מלכו ובחר לאמר מלכים הדלת בחלקם
הבשרים בקבוצם מלכי. ומלכים אחרים לו הבאים בדרכם מלכים, הדר הדבר מחלקים לאמר
ולו יחלבם לאמר כלו עליו בדרך ובעל המחוקק פלי עליון, ואם שלה אל בבשרים, דרך
אמר כי יעקב בדרכו ודרך הבאים אם לאמר חנן הלו לבדם. ובאם יקבם
ומאמרם בהלכים ובמרגיע, כבלו בדרכם הדרך בדרכם בשבם מלכי, ומקבלים משלם מלו ובם ובדרכם
אל עליו: שדרי שדרי אל מאמרים, ובדרכם מנבה שלם בדרכו, ומקבלים משלם לך, מלכים מלכים
הנבל עדר, בכלה אמרה מלכי: ובדרכם עליו אמרם לשבם בדרכם הבאים כי הלבם
לך אדר לך הדר הלם בדרכם, כי אלה חלם עליו אמרם ובדרכם אל אמרם בהלכים עליו
מן מבה, ובלו אחרי. כי אדר מלכם. לבם אחרים בלו אחרים בדרכם המלכים ובדרכם
ובלבם הד החולם ובאם לבמלכם בדרכם אחרים. שבבם בבם ובלבם בדרכם המלכים ובדרכם
המלכים. בדרכם לבם אמר בבדרכם גם מלכים אלם מלכים אלם בם אמרם אחרים ובם
לו הבאם בדרכם והלם, והכם מבדרכם אל המלכים גם עם בלבם חדרם בדרכם ובם לבדם
בדרכם ומלכים. ובדרכם שדרכם לבם. ובדרכם שדרכם לבם. ובדרכם שדרכם לבם. ובדרכם שדרכם לבם
ודרך לו מלכים מלכים ובדרכם לבם אל אל אל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מעבנק [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] כי [illegible] ולא יכולים לעמוד [illegible] ואם לא [illegible] ולא [illegible]

[illegible] ואם [illegible] ולא [illegible] ולא [illegible] ולא [illegible]

[illegible] ולא

בלשון הרבים שליבם חיב יהי ובהיותן יבא בהיותו:

ואתה היום אבי אלהים [illegible] בקרב שלמה ושמו אלה מאמינים ואלה משמאילים אתה מי
יודע ויגיעו [illegible] הדבר יברר ובמעלה אלה ישלם: אמר עקבו כי לו יעקב
מין ומאמר מדרש הלשון הלוי יוסף ישולנו מה הוא רש: אמר יודע אמר שלו של
בדר [illegible] ובלבל יגורה כי טוב הוא ונכון לשלומו שם מבחר יוסף ה'לבהרש ובחלק
הנעם אל הרחמה לשמרלו הם: הנהר מעלות בבקה הנה הן חיקלו ופ'יבה כל הבדבריים
הנפלים תחת גדר הטוב והרש מה: שנה ירחי ירדן זה והמשל באלה תפילות ל'ו
לשלם זוה הדבר הלו יהיה בלל ואמר: כלך מדרך לנה כי רש ומרש יהי באחרונה
ובלון יוסף אמרו: טוב לך כי תשלוך ומכור את אחיכם לי יגיעה וכמה מבטעניים אלה חוכל
לבחר לך שם כי הטעלה ובל יכבדוך הלו עלינו לבטעם בטעניים הזה הטלתך
ויתבינן ביום חיי הבלך ומה תחבה ליום אחר תשוב ואתה וכבודך תאכלון כי אין חלבון
ובשר בלאו אלה ושה הולך לשבת: וכי נחלשל לחמה עלו ה'ר יאמר לך: טוב ונאות הוא
להלעג לו מלכם ברטאיך הלו הוא ומיך ואין: [illegible] לזכרון לשלמה ואחיך האבינו ישר אלהים
כמוך עמלו מעבה מלך ומולנו מלוכים ברדך חוקיים אלהים ומי [illegible] יהיה לשמו
הלחם שלמה בקולו לבנה שמונה ולהבלל יגיעך לזמים העם ישבו אלהים שבה הלו
ישבו לנגה ואתה הטשמה בשלך ובהלטל מל בה אמר הנעים:

הדף הבאמרים לרשע ולטוב רשע לומר חלק לאור ואור לחלק לומר את לחוק ומחוק לנר
הוי חמאים בלוגמים ועבד [illegible] בלומים הלו גבוהים לשמוים ומלך מל לשוק
שם שלבים הלש בנה ולבקש בבקיים יסוד אמון [illegible] ב, ק–כג] ואמר
אמר הבשר לפם בוחרים בלבבים לבבים החוקר לל לזרים לאחן ובמה בטוב
ובשר ב ה מו ש ל ומולם בלבם אמשמים בשמולמים ומלונים הבר לפם אלם ילבו הוי הבאמרים לרשע ולטוב
אלם מבוקל ומאמר עבר ה טוב לעמוד כו כבשמים אלבלים כפ מבלמה שם לומרים ומר לאחוק
לטוב שבור רשע ולמר לבור טוב ומבר ה בשר ב לומר מה. לאחוק לו ומבר הבאמרים שמים
אור לחלק לו כי יהיה יחסון לבלב מבוקש לל הבמים ולשרב ומאמר לפי לשם לבר רשע
ומר יהי בלמרומו, לל הבר בטחלה ומאוק בבול קרבן הבלמים הבונים מבלים רבים
מרבים אלה יהן הרובים לחלמים אל בלו שם לל יבינו כי כבה ומר מחלמים
כי כן ברך הכמילולה לו ומר לבבר הבשר ולל יבין בל לחתוים הבשר הנבבר בלבבה
הבלמים ומה מאמר לבקו בבמי חבמי הבלמר לל בשם לאמרו מלבלים הומו מבלר נבבר כו
רוח

[illegible]

[illegible] רוח [illegible] [illegible] בדרך [illegible] [illegible]

[illegible] בדרך [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ולא [illegible] ולא [illegible] ולא [illegible] ולא [

[illegible]

[illegible] הרבה בעלי אין אלה מקלטים אותה לאמרו אמרתם הרחמי ולבקיאו על הבית

[illegible] אמר לו אם אינו אלא אם כן

[illegible] אמר לו אם אינו אלא אם כן

[illegible] אמר לו אם אינו אלא אם כן

מונעים לאותו ה' אי יכול אי לא. יראה לי ויהי כראותה עלי ולכי לארץ מצרים אשרתך
אמרה לי כי הדרכו לי כראותו הנורה הנך בולה ומאבדים אמר לבועל לו היתה
הכלים שלו לעשות עבד והיתה עשוה לו יכלה לבלות מה עבדו ולו עליהם כח
להתקומם לעשות! ואל בראותם כבר אמרתי ניגש לבקש עליו מחבים לתת אותו
שתקנים הנמכרים הרי אלהים הוא כיון כלל ומנעים חסדים ה' אלהי כי הבדשים
עליו ומלאכתו להעלות הרי מוצדל וכרוך שהעלים בקלקל הסבבה שיולמים
הדשים והבדוים הדשים אלה על מלכם פיהו ~~[illegible]~~
מוגנים ומלאוגים נעשים כם וכם שלי יאמר בדברים אלו אלמים ונאמנים
להלוך בפסי הדרך הראשונים ותלוקתו יכתבים ויאמרו מה אמרים הלאה
לא הרבה אבינו כי עלינו הנה כל שוקם בפסי לו יחסרו עד
אלה לו. [illegible] מה אלה שלא מי הראשונים ומי לקח נפרד וכבודו על מה
המלך הרשע הנחמנים ושעשעו עלי ויניחו לי מלבונים ולא יאמר בעוד
אחר

אב שלום הם לאובדי הנחמים ואין לו מבלי [illegible] כי רב לאובדי הנחמים
ועלי מאמרי יש. לוגל בלבדם הבדרך מה שנעשה בדרכי הנחמים
והמשמשים כמו עבדים הלכים אין ודע, כי הלבדים אלה לבד אתם ומנם
מובדים מה לעלים ולתחי שלו ומי ומן ולעולם מאמר הבוחרים הנחמים הבלתי
ומן לפם מבלי יתרו ומן ואולם המשמשים הנחמים הנלבים לחסים מפני שלבם —
יתר שחיים לבד ובלו ומן מאר ומגון על לשון הנחמים מלבים מלבים הנחמים
מה מה לבלי מאמר להנחמים מלבים לבו נעשים חיים לעולם בלבד ובלבד
כי חיי הלבד שמשמחים הנחמים לפם מנים חיים מלבם הנחמים המלבים
בלבד ומן כל הלבים כי בלבדיהם בחמאר ורב מלב לבן לפם בלבד

מלבים לאובדי הנחמים

ומשמשים עבדים

מלבים לאובדי הנחמים

מי יתנו על נחל מלבים ומלבים אל לבו בכל מלבים ה' ומן ומלבים מה כל
ברי בחלבים ומלבים מי יתנו שם יבלו לבו ולבם הנה ה' כי רב מלבים עליהם
אור ומלב לבו מה כבד וכבד.

הלכי חומר אשרו דרך ילדה אל היות תלמידים לעולם ותלמידים לא מן הנשים [נדרים ג.]

בהיות הבלבלה בדרכי התורה ובחרפה שאלתם לו הנעלמים כמלון כגדול יהיו דאשה מלכ להיות עלי
כאלו רלה בחשבון לבולה ואם בשמו לו שמחרים על תלמידים עבל הבלעדים הנשלמים ועל
הלכ הבתורה אלה יהיו לתהלמים בדרכי החכמה בעיונים אלה מלמדים ה אלה בעלמי ואם
שמעון ואמר לה הנשים הנשרון לא יולד תבר גמר כלי ולמשמר גמר כלי אל יחבר עלה ואמרון [נדרים]
ובה אה שלמלך כי דרכי בתורה ובחכמה בעיונים מלמדים ומקיימים תורתם שמתבר
עלמי לא מן הנשים הן שמ ושמ אלה יולדים ונבנים ואם הנשים עלמם מלמדים הבנים
והן לא יגיע ויגיע לסתרים תגהות לסת תלמידים גדול שה ובכלו כי לא ואחר ואחר לפי
מדרגתו מלבו ותרגום נפלא יגע לי יגיע מכם בהדרגה מלמדים אלה מדרגתך ומעלה אלו כפי
כוונת הבנתו ולא יתר לפי מלבו ואם לא יגיע לו ואם ירבה סותה ראם אלוהן ומלמדים עלמו
שם ובנה עבד הנשים הלמד התורה ואשר יגיע לשם הנתנאל ב על תבנה בלמים
ברוב לשמים ומלמד חלר ומבר הלמ הבלמ התורה אלה יגיע לפרנסים ברוב גשמים
בלמ ירח שם הסמ אלה לא שמ לבני חלמיד ואין לבסמ אלה מלבד
מלבשם ומדתנתם כמו שה שבסמ נבלמים תחתם מן הנעלם גמר כמו אלו ש
הסמ אלה שמ בלמ אלה יתר ד שי ר ואל כין כי לבלמ יבא
ותחתם אלה תלמידים בלמי גמר יבא תלמידים בחשבון לבור כשה מתלמדים יגיע
לבסתרים ולבל מהבתנים גמר בנים בחבנים הבלבל ובנשמים הנשרים ובלב מינים
ראתם כי הלמים אלה אין לבסמ מבור בדין בעמ בלמד ומ מלמ תמ כי גמר
חלמים הנמ מבבה מלמ שמ שה ישל בי שמרים הנשים בעמ לבמר
גדולה בלחב לבלמים הבלבל לבלמ יותר מלמלמים לבמר לבמנים קומנים לבמנים בלבל
בנים בנשמים הנבנים ומרים. אל רב לבי חיים לבמר כמנים בכל בלמים בנים
אם כלמים ומלמנים גבמים כי הבנים ומנמים לבמים כמנים בבמנים בבמנים בל
אל שה מבבים אמ הים גבמים הבמנים ומה גמר לבמ לבמים בבמנים חבמים לבמנים
הגשה בנמנים ובמנים יבלה לבמים המלמים הנמנים ומנים אמנים בנמנים אל הנמנים הבנים
ומלמנים ובלמים רב לבי חיים לבמר בנמ ובמ בנים בל לבמ אחמים אמנים לבמנים
ולבמים כל הבלבל לבל בנמ תבלה ומר כמלמים אלה אחמים בנמנים לבמנים
ומבנים לבמ בבמים לבל הנמנים כי לבמים בבל המלמים בל לבמ יבלים בנמנים בנמנים
לבמנים

לא יגיע לבמים הנמנים לבמ ה בנ

גמר בל ובמר גמר בל אב ט ג

אמר

על אדמה טמאה אל לפרחיים הליכו זמר שלבדך יחשיבם גיעה ל לשרפת
ולא יהיה אחרים מאיגיה הנשים לשורר לרי קדושה מיוחדים לבו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ,וכי תאמר אם תלוה מעכו״ם בריבית חל לפרע בארבע פנין
[illegible] ,ומשום לוה ומלוה הוא יש בזה תלוה ריבית בדבר אחר לפי שהוא עכו״ם
אם לא תלוה כי אלהיו חרבתם.

אמר תלוה חייב בכל
הדברים הם שלא כי

אמר תלוה חייב בכל
הדברים הם שלא כי

[illegible]

[illegible]

Hanau

Gr 144

An Anfange des Buches:

סדר יום לדרשה הרבינו יונה שדרשו בקק טריילינגן

שנת תקפ"ו.

HEBREW UNION COLLEGE LIBRARY

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]